

Nasszer elnök interjút adott az amerikai Columbia Televízióknak. Arra a kérdésre, hogy tudomása szerint Ben Bella életben van-e vagy sem, elmondta: Amerikával, az EAK alelnöke kérte az algériai vezetőket algériai látogatásakor, hogy láthassa Ben Bellát. Azt válaszolták neki, hogy ennek csupán az akadálya, hogy Ben Bella Algírtól igen távol eső helyen tartózkodik. „Biztos vagyok abban, hogy Ben Bella él, mert hiszek az algériai vezetőknek — Bumedien biztosított engem erről” — mondotta Nasszer.

Az afroázsiai konferenciával kapcsolatos kérdésre válaszolva, Nasszer elnök emlékeztetett arra, hogy ez a konferencia nem a semleges országok értekezlete, hiszen részt vesznek benne a SEATO és a CENTO tagállamai is. Ez egyszerűen afroázsiai találkozó, amelynek sikere az afroázsiai szolidaritás sikerét jelentené, nem pedig bárkinek az elítélését. Kijelentette, hogy nem felelnek meg a valóságnak az amerikai tudósító által említett lapközlemények, amelyek szerint Kína dominálni akarna a konferencián.

Az amerikai tudósító többször is megkérdezte, hogy a Szovjetunió valóban feltételek nélkül segít-e az EAK-t. Ismételtlen valamiféle „szovjet nyomásról” érdeklődött, és azt mondta, hogy az EAK el nem kötelezettsége fokozatosan átalakul a kommunizmus iránti elkötelezettséggé.

„Ez egyáltalán nincs így — válaszolta Nasszer elnök. — A Szovjetunió a legcsekélyebb feltétellel se szabta soha segélye ellenében. Szovjet részről nem volt semmiféle nyomás. Nem kért tőlünk semmit. Mi kértünk néha tőle. Például, amikor az amerikaiak megszakították a bűzszállítását, csak másfél hónapos tartalékunk volt. Most már elmondhatom, kritikus helyzetben voltunk. Ekkor üzenetet írtam a szovjet kormányhoz. Azt kértem, szállítsanak nekem búzát, noha tudom, hogy a Szovjetunió maga is importál gabonát. Öt nap múltán megkaptam a választ. A szovjet kormány azt válaszolta, hogy a Kanadából és Ausztráliából búzát szállító szovjet teherhajókat utasították, hogy nálunk rakodjanak ki.”

SZOVJET—VIETNAMI KÖZÖS KÖZLEMÉNY

Moszkvában a következő hivatalos közleményt adták ki: Az utóbbi időben Moszkvában tárgyalások folytak a Vlagyimir Novikov miniszterelnök-helyettes, az SZKP Központi Bizottságának tagja által vezetett szovjet kormányküldöttség és a Le Thanh Nghi miniszterelnök-helyettes, a Vietnami Dolgozók Pártja Politikai Bizottságának tagja vezetése alatt álló vietnami kormányküldöttség között.

A tárgyalások idején Le Thanh Nghi baráti, szívvelyes megbeszéléseket folytatott Leonid Brezsnyevvel, az SZKP Központi Bizottságának első titkárával és Alekszej Koszigin miniszterelnökkel, az SZKP Központi Bizottsága elnökségi tagjával.

A testvéri barátság és a teljes kölcsönös megértés szellemében megtartott tárgyalások eredményeképpen a felek egyezményeket kötöttek arról, hogy a Szovjetunió segítséget nyújt a VDK népgazdaságának fejlesztésében és védelmi képességének megerősítésében azoknak az igényeknek alapján, amelyek az amerikai imperialisták agressziója ellen küzdő vietnami nép harcával kapcsolatban felmerültek. Ezek az egyezmények a korábban megkötött megállapodások alapján nyújtott segínyt felül újabb segítséget irányoznak elő a Vietnami Demokratikus Köztársaságnak.

Koszigin távirata Bumedienhez

Koszigin szovjet miniszterelnök táviratban üdvözölte Huari Bumedien algériai kormányfőt kinevezése alkalmából.

Koszigin nagy sikereket kíván Budemiennak magas posztján, a szocialista építés útját választott algériai népszolgálatában.

A szovjet kormányfő meggyőződését fejezte ki, hogy a Szovjetunió és az Algériai Demokratikus és Népi Köztársaság testvéri és baráti kapcsolatai szerteágazóan tovább fejlődnek.

HÍRADÓ

Véget ért a béke-világkongresszus

Elfogadták a vietnami és az általános határozatot
Hat hónapig ideiglenes végrehajtó bizottság irányítja a mozgalmat
Bertrand Russell felhívása az emberiséghez

Hatnapos tanácskozás és sok, éjszakába nyúló vita után a Helsinki Béke-Világkongresszus befejezte munkáját. Az utolsó plenáris ülésen elfogadták a politikailag legfontosabb, Vietnamba vonatkozó határozatot, valamint az általános határozatot. A bizottságok munkájáról készült jelentések tartalmazzák a kisebbségi véleményeket is. A béke-világmozgalom irányítását a következő hat hónapban ideiglenes vezetőség látja el.

A plenáris záróülésen ott volt Bernál professzor és a kongresszus teljes elnöksége.

A találkozó résztvevői nagy tapssal köszöntötték a szónoki emelvényhez lépő Jean-Paul Sartre-t, akit a vietnami határozattervezet ismertetésére kértek fel. Bevezető szavaiiban utalt arra, hogy a vietnamiak immár második generációja harcol az imperializmus ellen, s

a franciák után az amerikaiakra is vereség vár. Felszólította a béke híveit — egységesen támogassák a vietnami népküldöttséget, hiszen az imperializmus elleni harc oszthatatlan.

Ezután a békeerők egység-

nek szükségéről szót, noha elismerte, hogy reális ellentmondások vannak a különböző népek földrajzi, gazdasági helyzete és más tényezőkből kifolyóan. „Ezek a különbségek azonban legfeljebb az eszközök, de nem a nagy célok különböző megítélésében mutatkoznak meg. A szakadás a békeerők soraiban csak batoritáná az imperialistákat” — mondotta Sartre, majd felolvasta a kongresszus vietnami határozatát, amelyet itt, a világtalálkozó legfontosabb eredményének tekintenek.

A vietnami határozat

„A kongresszus — hangzik a határozat — kifejezést adva sok millió ember érzéseinek, mélységesen aggódik az amerikai imperialisták által provokált vietnami háború miatt.” Röviden vázolván a helyzetet, az okmány megállapítja: az Egyesült Államok kormánya sem azzal, hogy állítólag szükségessé az USA biztonsága szempontjából, sem más érvekkel nem tudja igazolni bűnös cselekedeteit egy olyan nép ellen, amely a békén kívül semmi másra nem törekszik, és amelyet hatalmas óceán választ el az Egyesült Államoktól.

A jelenlegi helyzet egyetlen okozója az amerikai kormány politikája, amely állandósítania akarja Vietnam kettéosztását, és Dél-Vietnamot új tí-

pusú gyarmattá és az Egyesült Államok katonai támaszpontjává akarja tenni...

A kongresszus ószinte hálóját fejezi ki Vietnam hősi népének, amely hallatlan áldozatokat vállalt függetlenségéért és egységéért, valamint minden nép felszabadításáért és a világbékeért vívott hősi harcában. A kongresszus üdvözlö a nagy nemzetközi jelentőségű fénys győzelmeket, amelyeket a vietnami nép aratott a nálánál sokszorta jobban felfegyverzett ellenség felett.

A kongresszus a világbéke erői szent és sürgős kötelességének tartja akcióik egybehangolását.

A határozat ezután felsorolja a békeszerető emberek legsürgősebb követeléseit: azonnal véget kell vetni az

amerikai agresszióknak Dél-Vietnamban; azonnal kivonni az USA és csatlósainak csapatait Dél-Vietnam területéről; eltávolítani azonnal az amerikai katonai támaszpontokat, és azonnal beszüntetni a VDK bombázását s az amerikaiak más agresszív cselekedeteit. A határozat felolvasása

után nagy tapsvihart tört ki a kongresszusi teremben, ami nemcsak magának a határozatnak, hanem az egyetértés tényének is szült. A kongresszus magáévá tette a határozatot.

A kongresszus általános határozata

Ezután került sor a kongresszus második okmányának, az általános nyilatkozatnak az ismertetésére. A szöveget Abdulaje Diallo guinei küldött olvasta fel.

A Délkelet-Ázsia ellen intézett amerikai agresszió áll az imperialista támadások középpontjában. Több hónap óta az Egyesült Államok a háború lépcsőzetes kiterjesztésének politikáját folytatja — állapítja meg a határozat.

Angolában erősödik a fasiszta portugál gyarmatosítók tevékenysége a NATO segítségével, ugyanígy Moxambique-ben, az úgynevezett portugál Guineában és másutt. Az úgynevezett francia Szomaliban és olyan területeken, amelyek a spanyol gyarmatosítók uralma alatt állnak, erősödik az elnyomás. Ez a helyzet Rhodesiában is. Dél-Afrikában a fajgyűlölet tombol, Kóngóban (Léopoldville) a lakosság szabadságtörvényeit fegyveres intervencióval nyomják el.

A Közel-Keleten feszültség áll fenn az amerikai és az angol haditámaszpontok, valamint az atomfegyverekkel felszerelt amerikai 6. flotta jelenléte következtében, és mert az imperialisták és lakóik a palesztinai, az arab öbölbeli és az arab félszigeten élő népek, valamint a ciprusi nép jogai ellen törnek.

Az amerikai imperialisták nyílt intervenciót hajtottak végre a Dominikai Köztársaság ellen. Arra törekednek, hogy állandó Amerika-közi fegyveres erőt állítsanak fel, s ezzel, a reakció szolgálatában álló csendőrséggel lépjenek fel a szuverén latin-amerikai államokkal szemben. A külföldi csapatoknak azonban

(Folytatás a 2. oldalon)

Megalakult az új algériai kormány

Bumedien miniszterelnök
az új kormány kül- és belpolitikai céljairól beszélt

Algírban hivatalosan közölték az új algériai kormány névsorát.

Az új kormánynak húsz minisztere van, azaz kettővel több, mint Ben Bella legutóbbi kormánynak. A húsz miniszter közül kilenc részt vett az előző kormányban is.

Az új kormány ismertebb tagjai a következők: miniszterelnök és nemzetvédelmi miniszter: Huari Bumedien; államminiszter: Rabah Bitat, külügyminiszter: Abdelaziz Buteflika; belügyminiszter: Ahmed Medeghri; pénzügyminiszter: Ahmed Kaïd (Szli-man) földművelésügyi miniszter: Ali Mahszasz; tájékoztatásügyi miniszter: Basir Bumaza; igazságügy-miniszter: Mohamed Bedzsau; közoktatásügyi miniszter: Ahmed Taleb.

Bumedien ezredes, az algíri forradalmi tanács elnöke bemutatva kormányát a hazai és a nemzetközi sajtó mintegy 300 képviselőjének.

Bumedien hangoztatta, hogy hazája „a testvériség és barátság érzéseivel viseltetik minden nép iránt, amely hajlandó együttműködni vele a kölcsönös érdekek tiszteltben tartásának alapján”.

Az ezredes szavai szerint Algéria az arab világ egységén munkálkodik, és szorosabbra kívánja fűzni kapcsolatait a szocialista országokkal.

valamint a szabadságukért és függetlenségükért vívó népekkel. Belpolitikai tekintetben „Szilárd alapon nyugvó nemzetgazdaság létrehozását és valódi szocializmus megvalósítását” jelölte meg a legfőbb feladatnak.

Nasszer elnök Alexandriában fogadta Lahdar Rahimit,

Algéria egyiptomi nagykövétét. Rahimi visszatért Kairóba, és

ez volt az első tanácskozás, amelyet egyiptomi vezető személyiséggel folytatott.

A megbeszélés tárgyáról nem közöltek részleteket. Az AFP algíri diplomáciai körök véleményét idézve azt írja, hogy az új algériai kormány az ország erőinek elég széles skáláját képviseli. Részt vesznek benne kabilok és arabok, szigorúan vallásos és liberális mohamedánok, mérsékelt, illetve „balra húzó” politikusok.

A kormány egyes tagjait illetően az AP kiemeli, hogy Rabah Bitatot, aki régebben az algériai francia közigazgatásban tevékenykedett, államminiszteri minőségben a bejelentett kormánylistán második helyre tették, amiből arra következtetnek, hogy

öt lehet Bumedien helyettesének tekinteni, habár hivatalosan nem minősítették annak.

Az AP az új miniszterek között mérsékeltnek nevezi Belaid Abdessalamot, akit Bumeza helyére ipar- és energiaügyi miniszternek neveztek ki. Elmondja róla, hogy a számszerűsítésben működő algériai kormány magas rangú munkatársa volt, és az algériai függetlenség kivívása után a gazdasági ügyek vezetőjének nevezték ki az ideiglenes kormányban.

Foglalkoznak a hírugynökségek a kormányból megletésszerűen kimaradt személyekkel is. Így például a Reuter kiemeli, hogy Serif Belkaszem, aki miniszteri tisztséget viselt Ben Bella kormányában, és jó barátságban van Bumedien ezredessel, nem kapott miniszteri tárcát, de magyarázatként hozzátéti, hogy valószínűleg Belkaszemre bízzák majd az FLN átszerveését.

A Politika című belgrádi lap kommentárban foglalkozik az algériai eseményekkel. A forradalmi tanács összetételét vizsgálva megállapítja: Bumedien ezredes számolt azokkal az erőkkel, amelyek a függetlenség kikiáltása után egységessé kovácsolták a fiatal forradalmat.

Az ezredesnek sikerült maga mellé állítania a katonai körzetek (vilaják) parancsnokait is, holott azok eddig mellőzöttnek érezték magukat, és ezért éppen Bumedien ezredest okolták. Az új vezetőség elítélte Bumedien tisztii csoportját alkotja.

„Ez az orosz város a haladásért vívott küzdelem példája”

Koszigin beszéde Volgográdban, a hős város kitüntetésé alkalmából

Ünnepélyes keretek között átadták Volgográdnak az Arany Csillag Érdemrendet, amellyel a fasiszta Németország fölött aratott győzelem 20. évfordulója alkalmából tüntették ki a várost hősiességéért. A kitüntetését Koszigin, az SZKP Központi Bizottsága elnökségének tagja, a Szovjetunió Minisztertanácsának elnöke adta át beszéd kíséretében.

— Sztilingrád hőstette — állapította meg a szovjet kormányfő — méretei, valamint az 1941—1945. évi honvéd háború egész további menete szempontjából messzemenő következményei révén emelkedik ki.

Akárhogy próbálkoznak is a burzsoá történelemhamisítók azzal, hogy elferdítsék a tényeket, kénytelenek elismerni, hogy a német fasiszta csapatok szétzúzása a Volga partjánál a második világháború legnagyobb katonai-politikai eseménye volt — hangsúlyozta Koszigin.

— A sztilingrádi csata nemcsak a Szovjetunió történelmének része — mutatott rá Koszigin. — A világ haladó emberei számára ez az orosz város az élenjáró eszmék védelmének jelképe, a haladásért, a népeknek a fasiszta

rabságból való megszabadításért vívott küzdelem példája lett.

Napjainkban, amikor az imperialisták megkísérik, hogy megrontsák a nemzetközi helyzetet, akadályokat gördítsenek a népek közötti bizalom kialakításának útjába, amikor újra előveszik a kommunistaellenesség csődbe jutott doktrínáit, helyénvaló emlékeztetni arra az általánosan elismert tényre, hogy a szovjet állam vezető szerepet játszott a fasiszta Németország elleni háborúban.

Számolnunk kell azzal, hogy az imperialista körök nem hagytak fel és nem hagynak fel a jövőben sem az ilyen próbálkozásokkal. Tudnunk kell, hogy ezek a körök végső soron csak az erőszakban és a szélsőséges nyomás mód-szereiben bíznak. A Szovjetunióban látják agresszív terveik megvalósításának legfőbb akadályát. Ezért országunkban a fegyveres erőkre továbbra is óriási felelősség hárul a béke és a szocializmus sorsáért.

Napjainkban hadiiparunk azon a szinten áll, amelyet a nemzetközi helyzet és a hadviselés fejlődése követel — hangsúlyozta Koszigin. —

Országunk készen áll arra, hogy bármilyen váratlan eseménnyel szembenézzen, de távol áll tőlünk a meggon-dolatlan kalandorpolitika. A Szovjetunió szilárdan halad a választott úton, erélyesen visszaveri a provokátorokat, az agresszív imperialista köröket, és azoktól is távol tartja magát, akik harcias szövegekre ragadtatják magukat.

A szovjet kormányfő kijelentette: a jelenlegi viszonyok között, amikor az imperialista reakció aktivizálódik, minden imperialistaellenes erőnek össze kell fognia. Minden olyan erőre vonatkozik ez, amely nemcsak szavakban óhajta az egységet az imperializmus elleni küzdelemben.

A katonai kalandok elleni erélyes és aktív harc olyan hatalmas hadseregbe tömöríti a népeket, amely áthatolhatatlan akadály lehet az új világháború útjában.

A szovjet kormányfő végül hangsúlyozta, az a tény, hogy Volgográdot Lenin-renddel és az Arany Csillag Érdemrenddel tüntették ki, megmutatja, hogy az egész ország, az egész nép elismeréssel adózik a városnak a Nagy Honvédő Háborúban betöltött kimagasló szerepéért.

(Folytatás az első oldalról)

na ki kell vonulniuk Dominikából!

Az amerikai imperializmus továbbra is fenyegeti Kubát. Fenn áll a blokádi és agresszióra készülnek Kuba ellen.

Európában is feszült a helyzet a NATO atomfegyverkezési törekvései miatt. Élezi a helyzetet az MLF-terv, amelynek tulajdonképpeni célja Nyugat-Németország kormányának atomfegyverkezésre irányuló törekvéseit kielégíteni. Ez a törekvés összefügg a területi követelésekkel és az NDK állami területére vonatkozó igényekkel. Eppen ezért szükséges a kollektív biztonság rendszerének megteremtése Európában és egy közép-európai atomfegyvermentes övezet létrehozása.

Az európai biztonság megteremtése és a nemzetközi feszültség enyhítése érdekében döntő lépés lenne, ha felszámolnák a németországi hidegháborút, normális kapcsolatokat létesítenének a két német állam között a német kérdés békés rendezésének előkészítése szempontjából, amely békés rendezés egyidejűleg megoldaná Nyugat-Berlin problémáját is.

Minden atomhatalomnak hivatalosan ki kell jelentenie,

hogy sohasem fog elsőként atomfegyvert használni, s akkor az atomháború veszélyét elkerültük.

A kongresszus felszólítja a népeket, hogy kormányaitól olyan akciókat követeljenek, amelyek: elszigetelik az amerikai imperializmust és megátolják agresszióit, támogatják a gyarmatosítás ellen, nemzeti függetlenségük elnyeréséért küzdő népeket, támogatják a teljes függetlenségükért szabadságukért és társadalmi, valamint gazdasági fejlődésükért a neokolonializmus és a kizsákmányolás ellen küzdő népek harcát. A kongresszus a népeket olyan akciókra szólítja fel, amelyek eredményeképpen véget lehet vetni a fegyverkezési versenynek és gyakorlati intézkedéseket lehet foganatosítani a leszerelés érdekében, fel lehet számolni a haditámaszpontokat és ki lehet vonni a külföldön állomásozó idegen csapatokat, konkrét intézkedéseket lehet tenni a világ biztonságának elérésére és a vitás kérdések békés rendezésére.

A népek elszántságával és közös frontjával szemben tehetetlenek az elnyomás és a háború erői — fejeződik be az általános határozat.

A bizottsági jelentések a különvéleményeket is tartalmazták

A kongresszus meghallgatta a bizottságok jelentéseit. Részletesen beszámoltak a kongresszus összetételéről is. Ezek szerint 1450 ember vett részt a tanácskozásokon, ebből 1261 volt a delegátus, 63 a vendég és 136 a megfigyelő. A földrészek és foglalkozások szerinti megosztást is közölték, és nagy tapsot váltott ki, amikor a tudósok, írók, művészek, munkások, újságírók stb. után bejelentették: úrhajós — egy, méghozzá nő. A kongresszus utolsó napján ülést tartott a Béke-világtanács elnöksége is. Az ülésen megválasztották azt az ideiglenes végrehajtó bizottságot, amelyen hat hónap múl-

va sorra kerülő BVT-ülésig irányítani fogja a munkát. A végrehajtó bizottság tagjai: Blume (Belgium), Csandra (India), Endicot (Kanada), Luzaito (Olaszország), Schäfer (Nagy-Britannia), Setiadia (Indonézia), Szuiáh (Algéria). A kongresszus záróülésének utolsó részében a betegségek miatt az elnöki posztról távozott Bernal professzor érdemeit méltatták. Felolvasták Bernal professzor beszédét. Majd ismertették Pablo Nerudának erre az alkalomra írt versét, és átadták Bernal professzornak azt az emlékkönyvet, amelyet a békeküldöttek százai írtak alá.

Megválasztották a Béke-világtanácsot

A béke-világkongresszus hét bizottsága, amely az elmúlt héten részletes vitákban foglalkozott a békeharca sajátos kérdéseivel, befejezte munkáját. A béke-világkongresszus nyolcas számú bizottságában felszólalt *Sebestyén Nándorné*, a magyar küldöttség tagja és ismertette az Országos Béke-tanács korábban már írásban benyújtott javaslatát. A magyar küldött a többi között hangsúlyozta, hogy a BVT-nek gyorsan kell reagálnia a nemzetközi eseményekre, és olyan rendezvényeket kell kezdeményezni, amelyek megvalósítására fel lehet sorakoztatni az egymástól különböző, de egy célért tevékenykedő békeerőket.

A békekongresszus bizottságainak irodái megkezdték a határozatok megszövegezését. A szerkesztésben részt vesz a magyar küldöttség több tagja is.

Ho Si Minh köszönete

A helsinki béke-világkongresszus alkalmából *Ho Si Minh*, a VDK elnöke, szívélyes üdvözléssel küldött a béke-delegátusoknak.

Összinté köszönetet mondott azért az aktív támogatásért, amelyet a világ békeszerető erői a vietnami népek nyújtának az amerikai agresszió ellen vívott harcában.

A finn békebizottság ünnepélyes összejövetelt rendezett, amelyen a küldöttségek tagjai előtt felolvasták *Bertrand Russel*nek a kongresszushoz intézett üzenetét, egyben felhívást az emberiséghez.

Sok ezer kilométerre az amerikai partoktól — hangzik a felhívás — az Egyesült Államok hatalmát arra használja fel, hogy egy békés népet kiirtással fenyegetsen. Az amerikai kormány meggondolatlan politikája a világot atomháborúval fenyegeti. Ennek következményeit az emberiség nem élne túl, éppen ezért az amerikai kormány politikája a legfenyegetőbb kihívás az emberiséggel szemben. Ameddig az amerikai kormány és a CIA nem mond le ellenforradalmi doktrínájáról, a nemzetek politikai és gazdasági füg-

getlensége érvényesülésének megakadályozásáról, addig az emberiség az egyik háborús válságból a másikba zuhan. Semmiképp sem lehet télenül nézni az amerikai kormány politikáját, amely az emberiséget megsemmisítéssel fenyegeti. Felhívom a helsinki béke-világkongresszus alkalmából az emberiséget, hogy tegyen meg minden tőle telhetőt a veszély elhárítására, a Vietnamban folyó amerikai agressziós háború befejezésére — fejeződik be a felhívás.

Helsinki-ben a béke-világkongresszus küldöttségeinek közgyűlése megválasztotta a Béke-világtanács új összetételét, az új BVT-nek körülbelül ötszáz tagja van: 104 ország ismert tudósai, írói, közéleti és egyházi személyiségei kerültek be a tanácsba.

A közgyűlést *Isabelle Blume*, az ismert belga békeharcos nyitotta meg, majd az indiai *Romes Csandra* tartott beszámolót a BVT szervezési felépítéséről.

Yves Cholière, a BVT titkára olvasta fel a jelölt listáját. A javaslatot a résztvevők viharos tapsal elfogadták.

Fehér Könyvet adott ki a VDK külügyminisztériuma az amerikai agressziójáról

Barbár légitámadás egy észak-vietnami tudószanatórium ellen Da Nangot ostromolják a dél-vietnami partizánok

Johnson növelni akarja a hadikiadásokat

Hanoiban közzétették a Vietnami Demokratikus Köztársaság külügyminisztériumának Fehér Könyvét, amelynek címe: Az Egyesült Államok intervenciói és agressziói Vietnamban a legutóbbi húsz év alatt.

Mint a TASZSZ hírügynökség, a VNA vietnami hírügynökség jelentésére hivatkozva közli, a Fehér Könyv erélyesen elítéli a Dél-Vietnamban folyó szennyes háborút, valamint a Vietnami Demokratikus Köztársaság területére irányuló barbár légitámadásokat.

A dokumentumban a VDK külügyminisztériuma hangsúlyozza, hogy a vietnami kérdés megoldásának egyetlen helyes útja az,

ha az Egyesült Államok szigorúan megtartja a Vietnamba vonatkozó 1954. évi genfi egyezményeket.

A vietnami kérdés politikai megoldásához a következők szükségesek:

Ismerjék el a vietnami nép alapvető nemzeti jogait: a békéhez, a függetlenséghez, a szuverenitáshoz, hazájának egységéhez és területi sérthetlenségéhez való jogát; pontosan tartsák meg a genfi egyezményeket, vonják ki az összes amerikai csapatokat Dél-Vietnamból, az amerikai fegyverek elszállítása és az amerikai katonai támaszpontok felszámolása után pedig nyilvánítsák semmisnek az Egyesült Államok „katonai szövetségét” Dél-Vietnammal, vessenek véget az intervencióknak és az agresszióknak; Dél-Vietnam belügyeiről maga a dél-vietnami nép döntsön mindennemű külföldi beavatkozástól mentesen; az ország békés egyesítését szintén külföldi beavatkozás nélkül valóítsák meg. Csak ezeknek a feltételeknek az elismerésével lehet összehívni a vietnami kérdéssel foglalkozó és az 1954. évi genfi tanácskozásokhoz hasonló nemzetközi értekezletet — állapítja meg a Fehér Könyv.

Az amerikai légiőerő folytatta a demokratikus Vietnamban elleni kalózációkat. Négy F-105-ös Thunderchief vadászrepülő ismét túlérepült Hanoi magasságán, és a fővárostól 137 kilométernyire északnyugatra hidakat és középületeket támadott.

A demokratikus Vietnamban elleni terrortámadások egyik legszörnyűbb eseményéről számol be a Vietnami Tájékoztató Iroda legutóbbi jelentése. A híradás szerint az amerikai gépek sok bombát szórtak le Thanh Hoa tartományi székhely külvárosára, teljesen szétromboltak egy tudószanatóriumot.

A kórház betegei és orvosai közül negyvenen vesztették életüket és igen sokan megsebesültek.

Stewart angol külügyminiszter Hullban egy munkáspárti gyűlésen beszédet mondott, s a többi között foglalkozott a vietnami helyzettel. A külügyminiszter a vietnami kérdéssel kapcsolatban kijelentette:

— Minél előbb össze kell hívni a vietnami kérdéssel foglalkozó konferenciát — mindegy, hogy ki hívja össze. Még a konferencia munkájának megkezdése előtt érjük el a tűzszünetet, vagy legalább a konferencián egyezünk meg a tűzszünetben. Biztosítsuk, hogy Dél-Vietnamban semleges ország legyen, ahol nincsenek idegen csapatok, katonai támaszpontok.

A dél-vietnami felszabadítási hadsereg nagy erőket vont össze a Da Nang-i légitámaszpont, az Egyesült Államok legnagyobb dél-vietnami katonai létesítménye körül, s a vidéken napok óta ádáz harcok dúlnak. Nyugati hírügynökségek gyors hírből jelentették, hogy a Vietcong alakulatai pusztító aknatűzet zúdították a kormánycsapatok egyik őrállására, a légibázistól 32 kilométernyire délnyugatra. Az

aknatűzben 26 kormánykatonát életét vesztette.

A saigoni amerikai főhadiszálláson nyomott hangulat uralkodik. A dél-vietnami amerikai hadvezetőség attól tart, hogy

a felszabadítási front egységei Da Nangot, ezt a rendkívül fontos stratégiai légibázist elvágják teljesen a külvilágtól.

A Da Nang körül kialakult súlyos helyzetet az amerikai nagyszabású légitámadásokkal igyekeznek változtatni. A Reuter tudósítása szerint amerikai repülőgépek több száz tonna bombát dobtak le a Vietcong vélt állásaira. Az akció sikerült azonban nem érkezett jelentés.

A partizánok ezekkel a fejleményekkel egyidőben sikeres támadást hajtottak végre 80 kilométernyire északra Kontum városától. Aknave-töklökkel lötték a kormánycsapatok Dak Sut-i állásait. Ezt a támadást katonai szakértők a kulcsfontosságú Kontum városa ellen indítandó offenzíva nyitányának tekintik.

A Reuter jelentése szerint *Nguyen Huu Co* hadseregügyi miniszter, a vezérkar új főnöke átvette hivatalát elődjétől, *Tran Van Minh*től, aki nyugállományba vonult. Az új vezérkari főnök ténykedését azzal kezdte, hogy napirendet adott ki, amelyben

teljes határozottsággal kizárta egy polgári kormány közeljövőben történő megalakulásának lehetőségét.

Az amerikai légialakozók újabb támadást hajtottak végre Vietnami Demokratikus Köztársaság területe ellen. A

Coral Sea repülőgépanyahajó gépei a demilitarizált övezettől 12 kilométerre északra oldották ki bombaterhüket.

A VNA jelenti Hanoiból: a VDK külügyminisztériuma erélyes hangú nyilatkozatban ítélte el az észak-vietnami lakott területek ellen végrehajtott barbár légitámadásokat. Ezek során 47 polgári személy életét vesztette, húszan megsebesültek. A nyilatkozat megállapítja, Washington újabb veszélyes lépést tett a háború további kiterjesztése felé.

Johnson elnöknek az Egyesült Államok vietnami háborújára vonatkozó kijelentéseit Washingtonban úgy értelmezik, hogy az elnök rövidesen újabb nagy összeget kér a kongresszustól katonai célokra, és elrendeli bizonyos tartalékos egységek behívását is. Katonai szakértők szerint az elnök újabb nagy létszámú szárazföldi egységeket irányít Dél-Vietnamba, és — mint a Baltimore Sun írja — utasítást ad a VDK elleni légitámadások kiszélesítésére. A vietnami háború kapcsán egyúttal növelni szándékoznak a Pentagon teljes költségvetését is.

A New York Times vezércikke írja:

az Egyesült Államok kész arra, hogy teljesen átvegye a háborút a saigoni rezsimtől,

amely képtelennek bizonyul annak folytatására. Ez természetesen nagyobb erőfeszítéseket követel. Hasonló következtetésre jut a New York Herald Tribune is: „az amerikai nép csak keserű orvosszöveget várhat” — írja a lap.

Újabb kiváló eredmények a kombájnosok versenyében

Országszerte aratják az őszi árpát, de sok vidéken teljes erővel megkezdtek már a búza betakarítását is. Az állami gazdaságok kombájnosainak hagyományos versenyében eddig 26-án haladták túl a tizenöt vagonnyi teljesítményt, közülük heten egyenként több mint húsz vagon gabonát adtak át gépük alól a szállítóbrigádoknak. A kombajnverseny első helyezettje, *Sereg Lajos*, a Bajai Állami Gazdaság kombájnosja 2400 mázsa őszi árpát csepegt ki SZK-4-es gépével, a második helyezett *Kmetovics László*, a Bajai Állami Gazdaság tábláin 2240, a kunfahértói *Sipka Sándor* pedig 2170 mázst teljesített. De nyomukban jár *Babinyecz József* bajai kombájnos 2164 mázssal, továbbá *Gregus András* dászentmiklósi kombájnos is 2139 mázssal teljesítményével.

A magyar gátrmányú AC-kombajnvezetők versenyében *Glik Tamás*, a Kalocsai Állami Gazdaság dolgozója 1429 mázsa árpát csepegt ki eddig. A rendreartó gépek vetélkedésében *Balogh János*, az Izsáki Állami Gazdaság traktorosa vezet 152 holdas teljesítményével.

Megkezdte termelését a Dunai Kőolajipari Vállalat

Háromhónapi részleges, majd komplex üzemi próba után megkezdte a rendszeres termelést a Dunai Kőolajipari Vállalat első egysége, amely évente egymillió tonna nyersolajat dolgoz fel. A második ötéves terv legnagyobb vegyipari létesítményében a rendszeres termelés első terméke — egyelőre kisebb mennyiségben — szerdán készül el.

Meggyorsul az aratás, szépek a kapások

Termelési támogatás a vízkáros gazdaságoknak Sajtótájékoztató a Földművelésügyi Minisztériumban

Izinger Pál növénytermelési főigazgató, valamint Mészáros István, a gépállomási és gépesítési főigazgató vezetője tájékoztatta a sajtó képviselőit az időszerű mezőgazdasági munkákról.

A legutóbbi két hét időjárása — a viharoktól, zivataroktól eltekintve — kedvező volt a mezőgazdaságra nézve. Meggyorsult a kapásnövények fejlődése, különösen a kukorica nőtt nagyot, pótolt sokat abból az elmaradásból, amely június végéig jellemezte. A mezőgazdaság dolgozó felhasználták az alkalmas időt, nemcsak a kapásnövények ápolására, hanem a szénabetakarításra, és ahol már

beérett, ott a gabonaaratásra is.

A gabonafélék betakarítása jóval nehezebb, mint tavaly volt. Sok az összekészült, megdült gabona, s a gyakori esőzések is több helyen gondot okoznak. Ennek ellenére, a gépek teljesítménye kielégítő, nincsenek olyan gondok, mint a múlt évben voltak, alig van panasz például az ékszíjak minőségére, ami köztudomásúan napirenden volt tavaly ilyenkor.

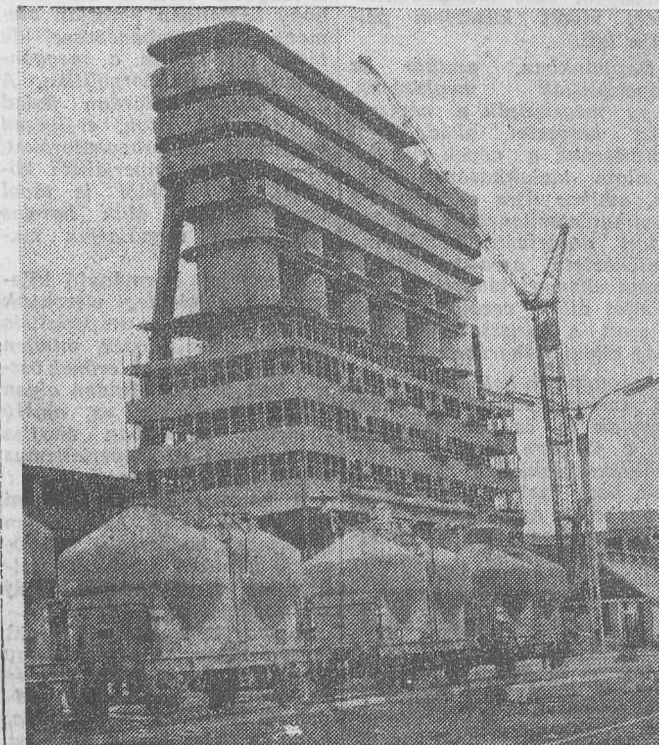
Az ország több vidékén sujtotta jégverés a vetéseket. Somogyban 45 tsz 35 ezer holdját, Tolnában összesen 45 ezer holdat ért jégkár, de veszteségeket okozott a jég

Veszprémben és Baranyában is.

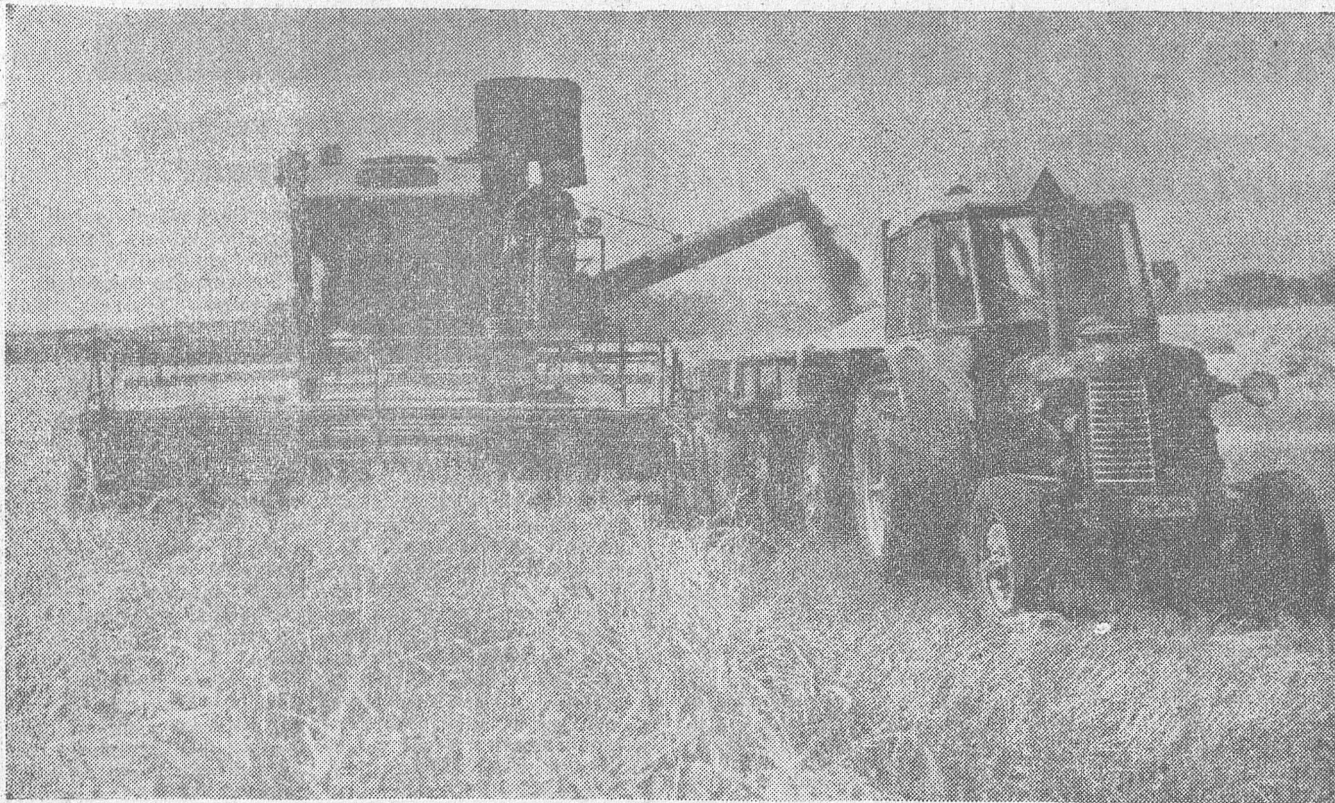
Minden jel arra mutat, hogy az aratás a legközelebbi napokban országwide meggyorsul, és az eddigiehez képest növekszik benne a gépi munka aránya. Az időjárás különben kedvez a búza érésnek, úgy, hogy a mostani helyzet jó közepes kenyérgabona-termést mutat.

A vízkáros területekről, amelyek összesen mintegy 300 ezer holdat tesznek ki, előreláthatólag 150—200 ezer holdat lehet újravetéssel úgy hasznosítani, hogy még az ősszel termést adjon. Mindenfélé tapasztalható, hogy termelőszoövetkezetek és állami gazdaságok rögtön munkához látnak, mielőtt lehet. Az állam messzemenően támogatja azt a törekvést, hogy a vizek levonulása után minél nagyobb területet vessenek be olyan növényekkel, amelyek enyhítik a vízkárak miatt bekövetkezett takarmányhiányt. A központi készletek kiegészítésére 156 vagon köles, 10 vagon pohánka, 60 vagon rövid tenyészidejű kukorica-vetőmagot hoztunk be a Szovjetunióból. Ezzel a mennyiséggel együtt annyi vetőmag áll rendelkezésre, hogy a rendkívüli helyzetből fakadó igényeket is ki tudják elégíteni.

A kormányzat úgy intézkedett, hogy a vízkárak miatt most bevetendő területeken szükséges talajmunka díjának, a műtrágya és vetőmag árának felét elengedik az illetékes vállalatok. Ez a kedvezmény a termelőszoövetkezetek saját gépekkel végzett talajmunkára is vonatkozik. Másik nagyon fontos határozat, hogy az árvíz miatt megnövekedett abraktakarmány-gondok megkönnyítésére 500 vagon abrakot juttat az állam hivatalos áron a termelőszoövetkezeteknek. Gondoskodtak arról is, hogy indokolt esetben abrakátmozgást kaphassanak a gazdák a háztáji állatállomány részére is.

A Hejőcsabai Cement- és Mészműhővel új rendszerű, ötátnás, földgáztüzelésű mészkemencé építenek. A körülbelül 50 méter magas épületet a IV. negyedévében adják át rendelkezésükre.

Baracsán: az aratók között

Országsszerte megkezdődött a legnagyobb mezőgazdasági munka, az aratás.

Az elmúlt hónapok kedvezőtlen időjárása következtében városok és faluk egyaránt sokat beszéltek az emberek az aratásról. A mérhetetlenül sok csapadék, a heves, sokszor orkányszerű szél erősen megdöntötte a kalászosokat. Az aratás sikeréért, a jövő évi kenyérért joggal aggódhatunk. A közmondás azt tartja: „Minden jó, ha a vége jó”. Korai lenne túlzott optimistának lenni, de az kétségtelen, hogy az időjárás kedvező alakulása eloszlatja a

szó, ha figyelembe vesszük a megdöntött kalászosokat is.

— A legnagyobb bajt mégsem a megdöntött árpa okozza, hanem az a sok gaz, amely közte van és minduntalan felcsavarodik a dobra. Ilyenkor kénytelen megállni az ember és elhárítani az akadályt. Ez idővesztést okoz. Az aratásnál pedig minden perc fontos, hiszen nem lehet előre tudni, meddig fog tartani a jó idő — mondotta Komáromi József.

Nem tartottuk fel munkájában, visszaült a helyére, kapcsolt, gázt adott, felbőgött a motor és indult tovább.

Lévai Lipót elítelt egy húsfa alatt pihenőjét töltötte.

— Jólesik egy kis felfrissülés?

— Nagyon — válaszolta. — Az ember hamar elfárad ebben a nagy melegben.

— Mikor kezdtek reggel?

— Sajnos, a hajnali órákban olyan erős a harmat, hogy nem lehet korán megkezdeni a munkát. Hogy ne legyen kiesés és időre befejezzük az aratást, a késő estig a gépen vagyunk.

— Mennyi a nap teljesítménye?

— Naponta átlag két-két és fél vagon. Remélem — tette hozzá — a búza aratásánál tovább tudom növelni teljesítményemet.

Frissítőleg hat a hideg víz

borús „fellegetek”, s jó termést takaríthatunk be.

Kisütött a nap, aranyóan hullámszik a határ. Beért a gabona, s a betakarításhoz jobb időt nem lehetne kívánni.

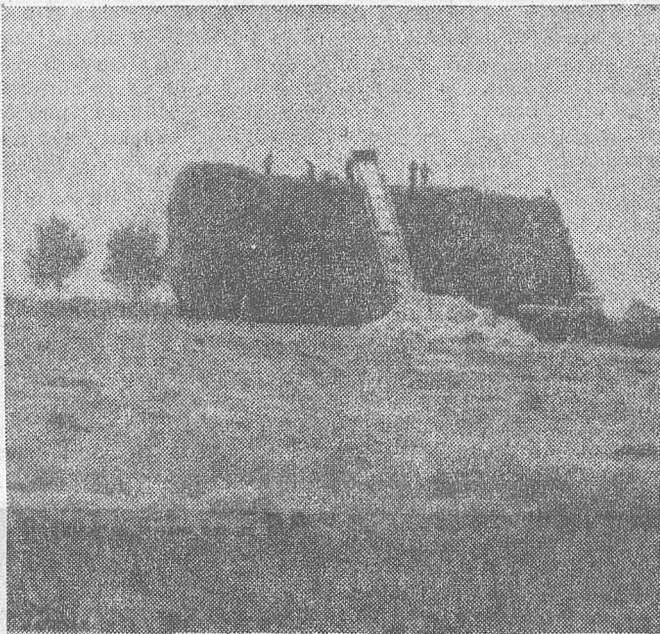
Szemvesztés nélkül

A baracsai munkahelyen a hatalmas gabonátblákon kombájnok dübörögnek. A kitűnő tulajdonsággal rendelkező szovjet gyártmányú SZK-gépek vágják a kalászosokat, amely sok helyen valóssággal a földhöz van tapadva. A gép azonban tökéletes munkát végez és a nehéz körülmények ellenére szemvesztés nélkül dolgozik.

Perzsel a júliusi napfény, a hőmérő higanyszála a harminc fokot is eléri. A kombájnosok mégsem panaszkodnak a forróság miatt, pedig valóssággal patakszik az egész testük a verejtéktől. A nagy por szürkévé teszi napbarnított arcukat. A kombájnok állandóan üzemelnek, így mindössze néhány szót tudunk váltani vezetőjükkel.

Szorgalmas kombájnosok

Komáromi József az elmúlt esztendőben is részt vett az aratáson. Mэгhözö ő érte el a legjobb eredményt. Egész évi jó munkájáért pénzjutalomban is részesült. Most sem kell szégyenkeznie, hiszen naponta hárcmszáz mázsa a teljesítménye, ez három vagon gabona, ami igen nagy

Elevátorral rakják a kazlat

munkát is. Csöveken keresztül fújatják a gabonát a magtárba.

Az aratási munka sikerében — bár nem közvetlenül — részt vesznek a szakácsok is. Kiadós, izletes, magas kalória tartalmú ételeket készítenek. Ezenkívül külön pótlást: szalonnát és kenyéret kapnak az aratók.

— Délben mindig friss, meleg ebédet viszünk — mondotta az egyik szakács. — Az aratóknak az ellátásra nem lehet kifogásuk.

A munka jó ütemben halad. Az elítelték szorgalmasan, legjobb tudásuk szerint végzik el a feladatukat.

— Az aratásban résztvevők átérzik munkájuk jelentőségét, hiszen nem kevesebbről, mint a kenyérről van szó. Csak az elismerés hangján lehet róluk szólni — mondotta a gazdaság egyik vezetője.

A munkahely parancsnoka is megerősítette ezt az elismerő véleményt.

— Elégedettek vagyunk az elítelték munkájával, mert pontosan, lelkiismeretesen dolgoznak. Nagyon fontos, hogy továbbra is így lássák el feladatukat, hiszen még rengeteg az időjárás kedvező alakulása lehetővé tette, hogy mindennél géppel arassunk, így elkerülhettük a kézi kaszások beállítását.

Valóban nagyon sok a tenivaló a mezőgazdaságban, hiszen a munkák mindennél összetetlenebbek. Bízunk abban, hogy a jelenlegi munkatempó és a kialakult fegyelmi helyzet nem fog romlani. Ebben az esetben képesek lesznek a megnövekedett feladatoknak is maradéktalanul eleget tenni.

— Zimm —

Zsákolás helyett géppel fújatják a gabonát a magtárba

Alkonyattájt

Az alkony, lehet nyár, avagy tél, mindig megkapó látvány. Az alkony érhet erdőben, hegyek között, folyópartján, vagy az Alföld síkságán, megállítja néhány pillanatra az embert.

Igy van a természetben, de nevezhető e szépnek, sokszor felejthetetlennek az alkony — aminek a mondanivalója, ha jobban belegondolunk, nem sokat változik — az embernél. A természet újjászületik, úgy lehet holnap még több szepet ad, ugyanakkor az ember — ki előbb, ki később — panaszkodni kezd az elvillanó fiatalsága miatt. Komótosodik a járás, gyakrabban emlegetjük az éveket, és bár nem szívesen, egyszercsak bevalljuk: mintha fáradekonyabbak lennénk, mint tíz, vagy tizenöt évvel ezelőtt. Avagy: életünk alkonyát érezzük közeledni. Nos, ez a felismerés már nem kölcsönös megannyi kellemes érzést, önmaga alkonyában aligha tud gyönyörködni az ember. Szép persze csak akkor lehet, ha azzal az érzéssel nyugtázzhatjuk, hogy kissé elszaladt felettünk az idő, hogy becsületesen éltük és dolgoztuk végig az elrohant évtizedeket...

Az évek számát tekintve Tóth Béla felett még nem járt el az idő. Ennek ellenére egyre gyakrabban út nála tanyát a levertség, mind sűrűbben hallják keseregni. Azt is szaporán hajtogatja, hogy „én már megették a kenyérem javát”. Furcsa, hogy ez az ember akkor beszél így önmagáról, amikor még mások erejük teljében érzik magukat, és szép tervek megvalósításán fáradoznak, akiknél az életkedv töretlen, sőt nagyon is erős. Kíváncsiak voltunk, mivel magyarázza mindezt Tóth Béla elítelt.

— Így hozták a körülmények. Őszinte leszek. En kérem még nem csináltam problémát semmiből sem. Legkevésbé abból, hogy gyakran megfordultam a börtönökben. Szabadultam, éltem és visszakerültem. Jött, ahogy jött. Ha elfogyott a pénzem, hát szereztem. Nem válogattam a módszerekben. Lebuktam, visszahozták. Ez így ment. Amolyan hivatásosféle zsvány voltam. Törzsvendége a börtönnek. Gátlás nélküli lovag. Mit törődtem én azzal, az egykori vagánykodásomnak ennyire keserű lesz a vége.

Valóban olyan keserű a jelenlegi helyzete?

— Keserű és kilátástalan. Nem is annyira az én személyemet illetően, hanem a feleségem és a négy gyermekemé. Őket sajnálom nagyon, miattuk idegeskedem. Csak az a tudat vigasztal, hogy a családomért vagyok itt. Azért követtem el a bűncselekményt, hogy a nehéz helyzetbe jutott gyermekeimet kisegítem a bajból. Magammal nem sokat törődök, majd csak megöregszem valahogyan. Ez a három év is letelik egyszer.

A zárkában senki sem nézte szánakozva, együttérzően Tóth Bélát. De azon, amit hallottak, elgondolkoztak valamennyien. Főként a fiatalabbak. Nem is annyira Tóth Béla sorsán, inkább a sajtájukén. Nem a hirtelen szöke, vagy inkább vörösés Tóth az egyetlen súlyos visszaeső a hatvannyolcasban, azok a többiek is. A sorsuk tehát körülbelül azonos, esetleg a bűncselekmények számában, milyenségében, az ítéletek nagyságában lehetnek eltérések. És még valamiben, ami nagyon figyelemre méltó, s amiért fontolóra kell venni minden zárkatársnak, és nem ártana, ha vitatkoznának Tóth Bélával. Idézzük Tóthot: „Nincs lelkiismeretfurdalásom a mostani bűncselekmény miatt, hiszen az újabb lopást a családomért követtem el...”

A családját, vagy a család ellen? Ezt bizony már tisztázhatták volna. makacs társukkal a 68-as zárka elíteltjei. Azon a beszélgetésen, ahol Tóth ezt kijelentette, senki sem értett vele egyet, nem is érthetett. Az embertelenség nem talál szimpátiára sehol sem.

Tóth újabb meglepő magyarázkodással rukkolt ki: „Az életemnél is jobban szeretem a négy gyermekemet.”

Oh, ha mindez igaz lenne!

Négy gyermekről és egy beteg feleségről manapság sem könnyű gondoskodni. Némelykor bizony filléres gondokkal kell küszködni. Ez persze idegesítő, s az olyan embert, akinél a jellem nem éppen szilárd, könnyen ferde vágányra viszi. Ez történt Tóth Bélával is. Tóth mint mindig, most is a könnyebb megoldást választotta, azt, ami az ő számára könnyebb. Így töprengett mielőtt az újabb bűncselekményét elkövette volna: elfognak, elítélnék, börtönbe kerülök, ahol — ismerve a mai börtönviszonyokat — kielégítően gondoskodnak rólam. Olyan mindegy, hogy egygel több, vagy kevesebb. Sok becsületem úgyszincs már. A családdal is majd lesz valami. Mire mentek volna az én 1350 forintos keresetemből? Tóth tehát — menekült. Menekült a gondok elől, a felelősség elől. Menekült a becsületes küzdelem elől, mitsem törődött azzal, hogy jellemtelenségével, gyávaságával minden addiginél nehezebb helyzetbe sodorja a beteg feleségét és a négy gyereket. Mi tagadás, nem volt sok az 1350 forint, most azonban ennyi sincs. Nem volt sok az egy lenyérkeresés az ekkora családban, de most egy sincs. Amióta Tóth/ ismét letartóztatták, egy szájjal kevesebb pusztítja otthon a kenyéret, ez az egy azonban a többiek asztaláról is elvette az ételt... Ne sóhajtozzon ilyen „szivettépőn” Tóth, amikor ezekről beszélgetünk, úgysem hiszi — nem hiheti — senki, hogy őszinte a bánkódás. Nem egyéb ez rosszul álcázott, hazug képmutatásnál. Mikor mondhatja egy apa, hogy rajongásig szereti a családját? Akkor, ha jobban, rosszban mellettek marad, akkor, ha tényleg férfiasan küzd, harcol azért, hogy gyermekei tiszta, rendes körülmények között éljenek.

„A zárkatársak a megmondhatóit, mennyit bánkolodom álmatlanul minden éjszaka. Mindez a családom miatt van így...” De szépen hangzik, de még dicséretebb lenne ez a kinyilatkoztatás, ha 'gaz is volna. Elképzelhető, hogy Tóth elíteltet álmatlanság gyötéri, végtére is három évet kapott, s annak az embernek, aki úgy érzi, hogy az élet alkonyához közeledik, a három év nagyon soknak tűnik. Adódhat persze ez az álmatlanság abból is, hogy a szabadságtól távol, Tóth nem folytathatja a tizegynehány évvel ezelőtt megkezdett, léha, csavargó életmódot. Ez áll közelebb az igazsághoz.

Mi értelme lenne már annak — kérdezte Tóth. — Öregszik az ember, meg aztán... — s hirtelen elhallgatott. Nem akart túl őszinte lenni, mindössze annyit tett még hozzá: — Én sem vagyok már mai gyerek egészen.

— No és — egészítették ki Tóth elítelt íménti gondolatát —, ha valakinek ennyi börtönbüntetés van már a hátamögött, annak sűrűn a körmére néznek. Hadd áldozzék le minél előbb a „hivatásos tolvaj” napja, és általában a bűncselekmény elkövetőké. K. I.

Közösen az ár ellen

„Az évszázad leghosszabb ideje tartó áradása.” „A víz 29 centiméterrel meghaladta az 1954-es árhullám legmagasabb szintjét.” „Harmincezer ember a gátakon”. — ilyen és ehhez hasonló címeket olvashattak az elítéltek a *Heti Híradó* hasábjain az utóbbi időben. Sokan talán szörnyülködtek. aggodalmaskodtak. Akik azonban olyan helyről származtak, ahol még vizet sem nagyon látni, nem nagyon értették, mit jelentenek ezek a kiáltó címek.

A *Váci Országos Börtönben* dolgozó kőművesbrigád tagjai azonban, a tetőfedők és bádigosok jóvoltából — akik a tetőről a Dunára láttak — közvetlenül értesültek a vízszint emelkedéséről.

Sodrásban

Igy történt, hogy június 11-én az első intézkedésre sor került, melyet újabb és újabb intézkedés követett.

Június 14-én a kőművesbrigád műszakvezetője rendben kivonult. A munkát is elkezdték. Ekkor váratlanul kapták a jelentést, hogy a Duna kilépett a medréről és a parton mintegy ötven va-gonnnyi szén vészélyben forog.

Hűvös, borús idő volt. Az eső is szemerélt. A szennyes, szürke víz szüntelenül emelkedett. Gyorsan kellett cselekedni. A brigádtagok egy része a kézikocsikkal horvát a hatalmas fagerendákat és a köveket a víz széléhez. A többiek pedig gumicsizmában tucsogtak az emelkedő vízben és a gerendákkal körülkerítették a két hatalmas szénhalom.

— Csak azok jöjjenek a vízbe, akik nem félnek — kiáltotta valaki, bizony idejében, mert a rohamosan növekedő áradat félelemmel töltötte el egyik-másik elítéltet. A szén körül lerakott és összeácsolozott gerendákat emelgetni kezdte a víz. Úgy látszott, hogyha nem erősítik meg, akkor elsodródna és a drága szén is odalesz. Újabb akciót kellett kezdeni, hogy meg tudjanak küzdeni a növekvő Dunával. A köveket most már a lerakott fagerendákra kezdték hordani.

A csónakban a két művezető küszködött az áradattal. Derékig érő vízben küszködtek, hogy a mind erősebbé váló sodrásban oda tudják irányítani a csónakot, ahová éppen kell. A munka nem volt hiábavaló. A szén körül mind magasabb és magasabb lett a védgát.

tagadás súlyos fegyelmi vétéség... Folytatva: jön a soros csomag, azt sem kaphatja meg. Egy időre kénytelen lemondani a levélről is, a beszélőlől is. A szülei bizonyára megkérdézik, miért váratott olyan sokáig a következő levél. Színt kell vailania. Így a szög kikényszerül a zsákból.

TÉSEK ENGEN KIENTGEDI DOLGOZNI — könyörgött Papp. — Nagyon rendesen fogok viselkedni.

— Hm. Kicsit elkésett. Előbb kell gondolkoznia az embernek, mielőtt cselekednék. Akkor, amikor még nem csaptak össze felette a hullámok. Börtönben vagyunk, ahol nincs visszahívás. De ilyen megdöbbenés lehetett maga korábban is. Ezt könnyű kitalálni. Mi mást mondhatnók arról az emberről, aki manapság közveszélyes munkakerülésért kap szabadságvesztés ítéletet. Azt ugyebár nem mondhatja, hogy nem kapott munkát.

— Nem, ezt nem mondhatom.

— Hát mit mondhat?

— Azt, hogy dolgoztam is én.

— Szóval dolgozott is...

— Igen.

— Hol?

— Szolgálaton voltam.

— Szolgálaton? Ma? És ez a „munka” kielésítette?

— Hát — húzta a vállát Papp elítélt.

Alighogy valamelyest elvégezték a védgát építését, jött az újabb utasítás, hogy a bástyafalat kell megerősíteni. A lázas munka szünet nélkül folyt. Mezei Lajos, Szabó István, Szabó Sándor, Duhaj Lajos és Csaba József elítéltek izzadsága egybefolyt az eső és a Duna-vízzel. Mindannyiuknak jót tett a forró kávé, amelyet a börtönparancsnokság készített az elítéltek számára. Az erős sodrású vízben bizony nem volt könnyű mozogni. Az al-talaj átázott, süppedékessé vált. Alig lehetett rajta járni.

Fáradhatatlanul

A víz emelkedése olyan rohamos volt és a védelmi munkára kivezényelt embereknek annyi utasítást kellett hamarjában végrehajtaniuk, hogy nem nagyon törődhettek a hideggel, a fáradtsággal, hanem csak tették, amit tenni kellett. Egyik-egyik elítélt a megfelelő védekezés érdekében nemcsak szorgos végrehajtó volt csupán, hanem a munka hatékonyságának emelése érdekében javaslatokat is tett. Hasznos kezdeményezéseiket a művezető elfogadták, és azok elvégzésére adtak utasítást. Szabó Sándor egyike volt azoknak az elítélteknek, akik igen sokat kezdeményeztek.

A közhangulat az volt, hogy árvíz van, mások is a gátan vannak, nekik is részt kell vállalni a védekezésből. A délután folyamán az eső ugyan elállt, de a rossz idő tartotta magát. Amikor a műszak befejeződött, senki nem említette, hogy hagyják félben a munkát. Egymás után rakták tele köveket és gerendával a csónakot. A művezetők is alig győzték az elvezést és a kormányzást. A felhasználott 20 köbméternyi kő és a nagy mennyiségű fagerenda elszállításához bizony sokszor kellett fordulni a csónakhoz. A sötétedés sem gátolta a munkát. A cél az volt, hogy teljes mértékben körülzárják a több tonnányi szenet, és a védgátat körülötte úgy megerősítsék, hogy a víz ne tudjon belőle semmit elmosni.

Este 9 órakor végeztek a munkával. Jólesett a forró fürdő és a tiszta, száraz ruha. Nem is esett baja egyetlen elítéltnak sem.

Tűzkeresztység

Most már úgy beszélnek a történetekről, hogy az volt a tűzkeresztység, és ha valaha bárhol sor kerülne hasonló

— De még ott sem tudott megmaradni.

— Nem, mert elcsaltak.

— A barátaim. Mindenüvé.

— Inni, csavarogni, és... és... ami általában ezután következni szokott. Súlyos lehetett az az élet. Persze a mostani sem sokkal különb, azaz a viselkedése nem sokat változott. Pedig szépen indult maga is a szülői háztól.

— Először rendes munkahelyem volt. Debrecenben az egyik tejboltban dolgoztam.

EZ VALÓBAN JÓ MUNKA LEHETETT. Szép és tiszta. Szakmát is tanulhatott volna, és ha megbecsüli magát, sokra vihette volna. Mert más formában is méltányolták volna a szorgalmat, az ügyességet. De így? Van nyolc évtalánosa, azon túl semmi. Nem nagy eredmény ebben a korban. Most pedig van egy munkamegtagadása, ami tovább szaporítja a bajt. Bajból pedig amúgy is volna már elég. Sok is. De maga kereste magának, ahogyan maga venne hasznát annak is, ha végéig tisztességesen élne, és rendesen dolgozna. A fegyelmit megkapja, elmehet.

Papp elítélt csaknem sirva somfordált ki a szobából.

— Oh, ha én ezt tudom — mondta félhangosan, amikor kilépett —, dehozz maradok bent, dehogyan állok ki a sorból...

munkára, már jobban tudnák, mit, hogyan kell csinálni. Hiszen most inkább az akarás diadalmaskodott, mint sem a munkatapasztalat.

Az izgalmak után jóleső érzés volt azoknak, akik a munkában jól megértették egymást, így Deák Józsefnek és Mezei Lászlónak, de másoknak is.

A kőművesbrigád derekas helyállása közben két ember nem túl látványos, de annál jelentősebb munkájáról sem szabad elfeledkezni. Mátyás Ferenc és Vajda András vállalták az őrtornyok és a bástyafal világításának problémáját oldották meg a felügyelet megalapítására.

Ma már valamelyest visszahúzódtott a Duna. Már a víz okozta károk helyreállítása folyik Vácott. Az előtörtételek az áradás rakta üledéket szikkasztja már a nap. A köveket és a gerendákat is visszahordták eredeti helyükre. A hatalmas szénhegy szinte sértetlen maradt.

A börtönparancsnokság, a kőművesbrigád helyállásáért megjutalmazta. A jutalomnál is értékesebb azonban az önkénytelen elismerés, hogy az elítéltek, túl az utasításokon, igazi benső jószándékkal vívták meg ezt a küzdelmet az árral.

S. Gy.

Azért szépek a nagyfai virágok, mert a kertészet dolgozói nagy szeretettel gondozták őket. Ime, most is szelektálnak, nehogy az „idegen” bajt okozzon. A hozzáértés, a szorgalmas munka hozta magával, hogy a magyar virágmag külföldön is keresett cikk. A nagyfai virágmagok is külföldre „indulnak” a szüret után. Reméljük, ezúttal is kitűnő minőségben.

Bonyodalmak az üres ágyak körül

Hogy egy nagy zárkaközöségben mennyi sok probléma adódhat, el se hinné az ember. Akik ilyen nagy közöségben nem éltek — mint a nagyfai női körlet harminc-

negyven fős zárkái —, azok el se képzelhetik, hogy csupán jelentéktelen dolgokból milyen nagy „palotaforradalmak” keletkezhetnek.

Ki gondolná például, hogy egy ágy mennyi gondot, problémát okozhat? Annál is inkább, mert az egyik földszintes, a másik emeletes, a harmadik emelet alatti, a negyedik benn áll a csöndes sarkokban, az ötödik az ablaknál, a hatodik a kijárat közelében szem előtt, a hetedik a háttérben, a többiek sűrűben sbb.

Ha az idő közeledik, hogy valaki valamely ágyról szabadul, megindul a tolvajlás: vajon ki fog a megüresedett ágyra kerülni? Egyéni akciók indulnak: tavasszal, nyáron az ablak közelében levő, télen, hideg ősszel pedig a kályha közelében levő ágyakért. Ezek a csatározások egymás pártfogását remélve folynak, sokszor öt-hat személy részéről, ugyanazért az ágyért. Persze, ez teljesen felesleges csatározás. A megüresedett ágyakra ugyanis a nevelők jelölik ki az utódokat — a zárka- és más közösségi vezetők javaslatai alapján — a sok egyéni kezdeményező és ügyintéző akarónak nem a legnagyobb megalapozására.

Idegenül néztek egymásra

Igy kapta nemrég az idősebb Vass Beláné elítélt mellett megüresedett ágyát a fiatalabb, szertelenebb, komolytalanabb Büdi Ilona e szavak kíséretében:

— Figyelje a Vassné munkáját: hogyan kell rendbetartani a körletet, ágyaznia, tisztán tartania a személyi felszerelést. Tőle sokat tanulhat — mondta a nevelő a fiatalabb elítéltnak.

Kezdetben az ágyzsomszédok idegenül néztek egymásra. Vassnénak is jobban tetszett volna, ha egy hozzája hasonló, komolyabb asszony kerül melléje, akivel megértik egymást, jobban elbeszélgethetnek a felnőtteket, a családok asszonyokat foglalkoztató gondokról, dolgokról. Ilonkának is jobban tetszett volna a könnyedebb — mondjuk ki —, felelőtlenebb lányok társasága, akikkel szabadabban lehet társalogni a huncutságokról, a könnyedebb tervekről a jövőre.

Később, valahogyan mégis megszokták egymás társaságát. A fiatalabb tanult az idősebbtől, az idősebb jó példáján

maga is igyekezett a környezetét rendben tartani, megfelelő magatartást tanúsítani.

No persze, ez nem megy olyan egyszerűen, ahogyan itt elmondtuk. A költözködést, az ágy megüresedését nemegyszer követi sírás-rívás, és a fogak csikorgatása olyankor, amikor valaki nagyon belelovalta magát a valakivel való szomszedság tudatába, reményébe.

Rendes magatartást tanúsított

Napokban szabadult a börtönből Kóra Mihályné elítélt, aki Salinéval volt ágyzsomszéd. Mindkét asszony rendes magatartást tanúsított a börtönben. Kóráné harmadkezeleményt kapott. Saliné mellé a nevelő Bibarcznét osztotta, bár mindketten idősebbek. Mert az is megesik, hogy az idősebbek se mind tudnak jó hatással lenni a fiatalokra.

A jellemző mégis az, hogy komolytalan fiatalabbak kerülnek komolyabb idősebbek mellé. Persze, ez kezdetben egyik félnek se tetszik, de aztán megszokják, beletörődnek a változhatatlanba. Börtönben vannak. Azt kell szokniuk, amiben részük van.

Lukács Agnes huszonkét éves elítélt a negyvenkét éves Agárdi Lászlóné szomszédja lett. Ágnes gorbomba, durva volt a társaihoz. Duzzogott csendesen:

— Mire való ez a mamarendszer? Hiszen felnőttek vagyunk már valamennyien, tudunk magunkra vigyázni. Nem kell nekünk pótmama...

Lukácsnéval szemben is tiszteletlenül akart viselkedni eleinte, de leintették a többiek, erre elszégyellte magát:

— Ne haragudjon — mondta Agárdinének — többet nem csinállok ilyet.

Komolyan veszik a szabályokat

Azóta nincs rá panasz. Belátta, hogy csak javára van az olyan emberek szomszedsága, akik komolyan veszik az életet, betartják a szabályokat.

Sokkal nyugodtabb, biztonságosabb így az élet.

SAJNÁLNÁM

A Körút és a Rákóczi út kereszteződésénél a szokásos déli forgalom. Türelmetlenség, tokolodás, hőség, bosszankodás. Falusi nénikék tartanak a Rákóczi körház felé. A nők lenge nyári ruhában, a férfiak többnyire ingben.

A találkozás váratlanul ért. Láttam rajta, milyen kábító és mámorító a szabad élet minden napja. Ott imbolygott hunyorgó szemmel, kissé félszegen az emberek között. Néha összeütközött valakivel, de lényegében a figyelő szem láthatta rajta azt, hogy szokatlan számára az izzó napfény, a sok ember és az újakezdődő szabad élet. Mintha hosszú betegségéből épült volna fel. Mintha messzi útról tért volna meg. Fehér szoknyában és valami sárgászínű, könnyű nyári blúzban volt. Karján kizártáka, a lábán túsarkú cipő. A férfiak — mint minden nő után — ő utána is utána fordultak.

Amikor megismertem, feléje tartottam. Majd megtorpantam. Nem tudom, hogy ő észrevette-e, nem-e, számomra mégis elegendő volt, hirtelen megmerevedése. Nem szólítottam meg. Szabad ember. Joga van azt tenni, amit akar. Igen, Briák Györgyné volt. Szabadulása előtt néhány nappal beszéltem vele a Budapesti Körzeti Börtönben.

Nyomdából jöttem — kezemen a *Heti Híradó* levonataival. Híradás elítélteknek elítéltekről. A jobb, a szebb, a munkás életéről. Briák-né éppen belépett az EMKE-presszóba. Kicsit gondolkodtam. Jóhiszeműen úgy vélekedtem, talán már el is helyezkedett. Hirtelen felvillant gondolatomban beszélgetésünk egy részlete. En: hová szándékozik elhelyezkedni? Ő: a vendéglátóipari vállalatokhoz. A nővérem is ott van. Ha lehet, kávéfőző szeretnék lenni. Azt már csináltam is. En: remélem, legközelebb valamelyik presszóban találom, nem pedig a börtönben. Ő: bárcsak kint főzhetném már a kávé. Biztos, hogy jót főznék magának.

— No, gondoltam magamban, itt az alkalom. Most megkapom a jó kávé. Nem csalódtunk Briák-nében. Utána indultam. Alig tettem néhány lépést, már jött is ki az EMKE-ből. Tétován áldogáltam. s közben ő elment előttem. Be-

lépett a Nemzeti presszó ajtáján. Latoltattam, hová is tartozik tulajdonképpen. Mindenesetre óvatosabb lettem és nem indultam olyan nagy lendülettel. A Nemzeti presszóban a pubnál, illetve a kávéfőzőgépnél kerestem Briák-nét. Nem találtam. Végül a helyiség legmélyének homályában láttam meg kontyos fejét.

Egyedül ült az asztalnál. A távozó férfiak jól megnézték. Talán irigyelték is azt a férfit, akinek a kedvéért idejött. Ők nem tudták, amit én tudtam, és gyanútlan szemtelenségük inkább hízogó egy nőnek, mint sértő.

A találkozás nem úgy történt, ahogy a beszélgetés során terveztem — gondoltam és visszahúzódtam. Kérdezzem meg tőle, hogy dolgozik-e már valahol? Ha akarja, megmondja, ha akarja, nem! Megnéztem az órámat. Ez volt az a kritikus időpont, amikor szinte biztosan tudtam, hogy sehol nem végzett, de már kezdett volna es sehorá nem érne el, ha állandó munkahelye volna. Ha illetékes helyen érdeklődnék, biztos meg tudnák mondani, hogy mi történt vele. Kedvetlenül hessegettem el a gondolatokat, és azzal győztem meg magam, most még pihen. Biztos elhelyezkedik majd.

Felszálltam a villamosra. Fiatal és csinos kalauzno kérte a jegyem. Olyan Briák-né korú. Az utasok tülekedtek. Nem könnyű a dolga — gondoltam. Amikor bementem egy APISZ-boltba, hogy néhány iv papírt vegyek, egy fiatalasszony szolgált ki. Meleg volt, sok volt a vevő. Nem kellemes ugrálni ide-oda. Mégis vidám volt.

Nem mondom, hogy a kalauzno biztosan lelkesedik, ha úgy jön a szolgálat, hogy este nem mehet moziba. Azt sem mondom, hogy a papírboltos fiatalasszony nem szívesebben lenne a strandon. Abban azonban biztos vagyok, hogyha ráérő idejük volna, nem az EMKE és a Nemzeti presszó között élne ide-idejűkkel, és nem a homályban fonyasztanák orcdjukat. Pedig ők is fiatalok, csinosak, többre és szebbre vágyának, akárcsak Briák-né. Sajnálom, ha gyanúm alapos volna és jobb szeretném, ha gyanúm csak gyanú maradna.

S. Gy.

Gaudeamus igitur

Egy hónap múlva: Universiade - randevú Budapesten

„A főiskolás világtételek jelentőségét most kezdik felismerni szerte a világon. Budapest nagyszerű versenyek színhelye lesz...” — mondotta Patricia Besford, a londoni World Sports ismert szakírója nemrég a Margitszigeten. Besford véleménye mérvadó, hiszen Berlin óta valamennyi olimpián jelen volt, s jelenleg a Brit Főiskolai Sportszövetség titkára.

Olimpiai méretek

De nézzük csak közelebbről a főslatot... A versenyek jelentőségének alátámasztására soroljunk fel néhány adatot: a Szovjetunió 180-as létszámú, csaknem olimpiai méretű csapattal, világnagyságokkal (Brumel, Ter, Ovaneszjan, Press-nóvérek, Sselkanova, Babanyina) érkezik. Az Egyesült Államok főiskolai sportolói jelentős állami támogatással első ízben kapcsolódnak be a kétévtentes ismétlődő versenysorozatba. Négy sportágban (atlétika, úszás, kosárlabda, torna) indulnak. Csak augusztus elején jelölik ki végleges csapatukat, de biztos, hogy képviselőik között lesz például az 1500 méteres úszás világrekordere, Roy Saari. További néhány ország nevezése: Ausztria 8 sportág 105, Bulgária 9 sportág 120, Csehszlovákia 9 sportág 150, Franciaország 7 sportág 101, Nagy-Britannia 6 sportág 113, Japán 9 sportág 135, Spanyolország 6 sportág 98 résztvevő, Magyarország 9 sportág 152 résztvevő.

Budapesten 41 ország mintegy 2900 versenyzője küzd az Universiade kilenc sportágának 73 első helyezéséért.

A két fő szám

A nemzetközi főiskolai sporttalálkozókat négy évtizedes múltra visszatekintő versenyei — Magyarországon is három ízben, 1935, 1949 és 1954-ben rendeztek Főiskolai Világbajnokságot — Universiade elnevezéssel érkeztek a fejlődés újabb állomásához. A műsor 1959 óta kilenc sportág szerepel: atlétika, kosárlabda, műugrás, röplabda, tenisz, torna, úszás, vívás, vízilabda.

A műsor középpontjában, az olimpiák gyakorlatának megfelelően, az atlétika és az úszás áll. A két sportág ütközését is sikerült elkerülni Budapesten: az úszóversenyeket az első négy (21–24) az atlétikai számokat pedig a második öt (25–29) napon bonyolítják le. Úszásban a női vegyes úszást, atlétikában né-

hány távfutót, valamint gyalogló számot kivéve, teljes olimpiai programmal.

Munkában a rendezők

A magyar sportszakemberek, szervezők mindent elkövetnek a versenyek zavartalan előkészítéséért. A két csoportban jelenleg ötvenes létszámmal működő szervezőiroda augusztus 15-re 500-ra bővül, s ehhez jön a versenybírák, időmérők, jegyzők ugyancsak több százas gárdája. A két versenyközpont, a Népstadion, valamint a Margitsziget kipróbált, sok nagy csatát megélt létesítményei várják a vendégeket.

Tíz napon át

Alig egy hónap múlva, az augusztus 20-i ünepeket követően a „Gaudeamus igitur...” dallamaira lépnek először a Népstadion küzdőterére a főiskolai sportolók. Utána az Universiade fővédnöke és a FISU, a Nemzetközi Főiskolai Sportszövetség elnöke nyitja majd meg a létszámban és eredményekben egyaránt rekordokat ígérő, főiskolai világtételeket. Száz újságíró, nyolc rádióállomás és három televíziós társaság ad helyszíni jelentéseket a magyar főváros nagy sporteseményeiről.

Az árvízkarosultakért

Fáy utca: 4:3, Megyeri út: 4:4

Két érdekes labdarúgó-mérkőzést játszottak az árvízkarosultak javára a Fáy utcában, illetve a Megyeri úton.

A Fáy utcai sporttelepen a Vasas két csapata, az 1957. évi és az 1965. évi Közép-európai Kupagyőztes együttesek mérkőztek egymással. A mindvégig színvonalas találkozón, amelyet ötezen néztek végig, a „mai Vasas” nyert 4:3 (3:1) arányban. A győztes csapat góljait Mathesz, Farkas, Pál és Puskás szerezte, az ellenfeinél Raduly (2) és Illovszky juttatta a labdát a hálóba.

Újpesten az U. Dózsa és a Bp. Honvéd szintén érdekes küzdelmet vívott, 7000 néző előtt. A találkozó 4:4 (3:2) arányú eredményt hozott. A gólokat Bene, Kuharszky, Görös és Solymosi II., illetve Nagy Antal (3) és Tóth érte el. A mérkőzés győztesének a Lobogó szerkesztősége szerleget ajánlott föl, miután az eredmény döntetlen volt, a trófea sorsolás után az U. Dózsa bírtokába került.

Nagy Zsuzsa 2:06,8

Hat magyar győzelem

Nürnbergben nagy érdeklődés kísérte a nemzetközi atlétikai versenyt, amelyen magyar sportolók is rajthoz álltak.

Különösen a nők teljesítménye figyelemre méltó: Nagy Zsuzsa 2:06,8 perces eredménnyel előzte meg 800 méteren nagy riválisát, a nyugatnémet Gleichfeldet. Stagner egy első és egy második helyet szerzett: diszkoszvetésben, kitűnően sikerült dobással 55,16 méterrel győzött a jövenévű csehszlovák Nemcova előtt, súlylökésben 14,43 méter volt az eredménye. Az 5000 méteres síkfutásban a győztes Mecser teljesítménye 14:02, a mögötte célba érkező Kiss eredménye 14:10,6. A súlylökésben Nagy (18,11), gerelyvetésben Kulcsár (74,25) nyert. A hatodik magyar győzelmet a 100 méteres női síkfutásban Nemesháziné (11,8) érte el.

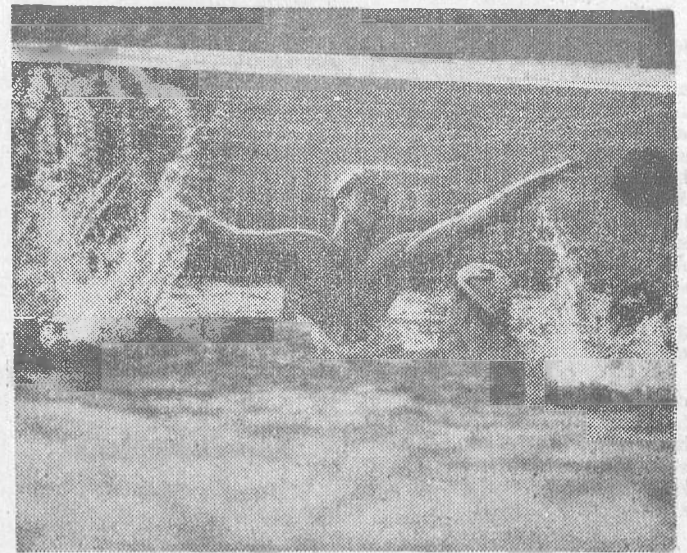
EGYMÁS UTÁN érkeznek a hozzátartozókhoz a levelek a Ferencváros játékosaitól, vezetőitől, akik már több mint két hete New Yorkban tartózkodnak. Mészáros József edző írta: „Nagyon nagy a hőség, sokat szenvedünk a kánikulától. Minden nap rendkívül sok a látogatónk, és rengeteg meghívást kapunk. Legutóbb az itteni magyar kolónia vendégei voltunk. Házigazdáink elsősorban az otthoni konyhát igyekeznek pótolni. Rendszeresen szerepel az étlapunkon töltöttkáposzta, lecsó, palacsinta. Ellenfeleinkről annyit, hogy mindegyik kitűnő csapat, nem lehet félvállról venni őket, s még bármelyik együttes csoporthoz is lehet.”

KIS ELLENFELEK — Nagy utazások... Igaz, hogy jól sikerült a labdarúgó Európa Kupa és a Kupagyőztesek Kupája első fordulójának sorsolása a Ferencváros és a Bp. Honvéd részére, mégis akad gond. Mind a két magyar csapatnak utazást kell megtennie egy-egy alkalommal Izlandba, illetve Finnországba.

CSERMÁK JÓZSEF kalapácsvető olimpiai bajnok tüzfőtöként vett részt az ausztriai nemzetközi tüzfőtök bemutatóján — mint a tapolcai önkéntes tüzfőtök csapat tagja.

SAJÁTOS REKORD született a szovjet ejtőernyőgyártás kezdetének 35. évfordulóján. V. Tomarovic világrekordot 100 méteres kapronkötelen teljes órát „úszott” egy MI-4-es helikopter után, majd leoldotta magát és milliméternyi pontossággal elérte a célkereszt közepét.

Az FTC nyerte a vízilabda-bajnokságot

Az FTC utolsó gólja

Az országos vízilabda-bajnokság 17. fordulójára volt a Sportuszodában, mintegy 1500 néző előtt. Érdekes színvonalas mérkőzésen az FTC 5:4 arányban nyert az Egri Dózsa ellen. A zöld-fehér csapat ezzel már az utolsó forduló lejátszása előtt behozhatatlanul vezet: megnyerte a bajnokságot.

További eredmények: Szolnoki Dózsa—OSC 3:2, U. Dózsa—Bp. Honvéd 5:5, BVSC—Vasas Izzó 2:2, Cs. Autó—Bp. Spartacus 1:4.

A bajnokság végeredménye

1. FTC	18	12	6	—	69:45	30
2. Ujpesti Dózsa	18	11	4	3	64:56	26
3. Bp. Honvéd	18	7	9	2	72:54	23
4. Szolnok	18	8	4	6	61:53	20
5. Cs. Autó	18	7	6	5	59:59	20
6. BVSC	18	3	11	4	43:48	17
7. Eger	18	5	6	7	70:74	16
8. V. Izzó	18	4	3	11	44:57	11
9. OSC	18	1	7	10	52:66	9
10. Bp. Spart.	18	2	4	13	47:69	8

Színészek, primások, élsportolók az Ügetőn

Július 28-án: különleges versenynap

Szokatlan társaság fogadja mostanában az Ügetőpályán a kora reggeli látogatót: színészek, neves cigányprimások, sportolók készülnek a július 28-i különleges versenynapra, amelynek jóindulatát az árvízkarosultaknak ajánlották fel.

A program sok meglepetést tartogat. A legjobb színész-, illetve újságíró-futballisták egy napra békét kötnek, és közös csapattal állnak ki a Lósport Vállalat válogatottja ellen.

A meccs után idomárok és zsoké, majd a hajtók futama következik. (Ez az egyedüli „igazi” ügető-futam!) Ezután lépnek a pályára a színpadról, a sportstadionból, a filmvászonról, a zenekari dobogókról jól ismert „nevek”. Ott lesz — többek között — Komlós András, Bitskei Tibor, Dr. Hegedűs János, Oláh Kálmán, Bura Pál, Bobe Gáspár. Valószínűleg egy egész futam hajtot sikerül verbuválni a „szépneveliek” közül. Már tréningben van Csikós Rózsi, Tábory Nóra, Dallos Sylvia, a műkorcsolyázó Szentmiklósy Zsuzsa, de már mások is jelezték, hogy a jövő héten ők is kint lesznek a hajnali tréningeken. A sportolók közül szorgalmasan készül az öttusázó olimpiai bajnok Németh Ferenc („más hajtani, mint lovagolni” — mondta) — az ugyancsak öttusázó Nagy Imre, a vízilabdás Kárpáti dr. és Kunsági, valamint Hóra László sportlovas is.

Szorgalmasan hajtják a köröket az amatőrök, bár — a főcél nem a győzelem, hanem a „táblás ház”, hogy minél több jusson az árvízkarosultaknak.

A szerdai MNK-forduló meglepetése

Kiesett a kupavédő Bp. Honvéd — Nagy közönségikert aratott a Vasas és az U. Dózsa

Az ország különböző városaiban 59 mérkőzéssel folytatódott a labdarúgó Magyar Népköztársasági Kupa. A tét most már a legjobb 64 közé jutásért folyt, s ennek megfelelően a küzdelem is fokozódott.

Most is akadt vasos meglepetés. Az első fordulóban a Ferencváros tartalékos gárdája mondott búcsút a tornának, most pedig a kupa védője, a Sipos és Tichy nélkül játszó Bp. Honvéd — amely éppen a trófea elnyerésével vívta ki a jogot az idei KEK-ben való szereplésre — ki- kapott Békéscsabán NB III-as

ellenfelétől, és kiesett. Így máris biztos, hogy jövőre „új csapat” indul a Kupagyőztesek Európa Kupájában a magyar együttesek közül. A többi NB I-es csapat sikerrel vette az akadályt, sőt a Vasas és az U. Dózsa nagy közönségikert aratott szép játékkal.

Eredmények: Békéscs. VTSK—Honvéd 1:0 Szeged—Kecskeméti TE 6:1 Dorog—Tapolcai Honvéd 4:0 Komló—Máza-szászvári B. 3:1 Győri ETO—Szomb. Dózsa 5:1 U. Dózsa—Debr. Agráregy. özd—Somsályi Bányász 2:1 MTK—Petőfi Bányász 12:0 Vasas—Veszprémi AKOV 8:0 Csepel—Medgyesgyhaza 9:1 Pécs—Kaposvári Építők 3:0

Csepeli és pécsi győzelem

Csepelen igazi bajnoki hangulat fogadta a Nyári Kupáért küzdő Csepelt és MTK-t. A 700 néző „hangpróbát” is tartott és hosszú idő után először klubszülő alatt megjelent a mérkőzésen az MTK szurkolótáborra is. A pályán küzdők közül elsősorban a Csepel vétette magát észre néhány szép kombinatív akcióval, de a csatárok még idegenkedtek a góllövéstől.

Szünet után is inkább a hazaiak voltak aktívabbak, rákényszerítették játéktípusukat az MTK-ra. Ekkor csak egy gól esett, ez egyrészt azon múlt, hogy a kék-fehér

védők ügyesen fedezték kapujukat, másrészt a csepeli csatárok pontatlanul löttek. A 2:0 (1:0) arányban győztes csepeliek frissen, ötletesen játszottak.

Új Európa-rekord a sebességi hajómodellversenyben

A sebességi hajómodellverseny országos bajnoki versenyén a 2,5 kcm-es kategóriában Szabó József, az MHS MAHART-versenyzője 120,8 km óra átlagos eredménnyel új Európa-rekordot ért el.

Mérlegen a vívó-világbajnokság

Gyenge szereplés, de nem kudarc — Túlerhelt versenyzők és fiatalok Pawlowski a kardcsapatversenyről — Négy aranyérmét nyertek a szovjet vívók

Sok sikert nem hozott számunkra ez a VB, de azoknak sincs igazuk, akik „csodának”, „kudarcnak” minősítik a magyarok párizsi szereplését. A magyar sportvezetésnek teljesen indokolt az a nézete, hogy az olimpia után — éppen a következő olimpia érdekében — szükség van bizonyos fokú „kiengedésre”. A mai követelmények mellett szinte lehetetlen azt kívánni egy sportolótól, hogy hosszú éveken át egyforma intenzitással eddzen, jóformán ne legyen magánélete. Ahogy a párizsi jelentésekből kitűnik, a legtöbb ország vívóválogatottjára jellemző volt, hogy sem erőnléti, sem idegileg nem álltak olyan fokon a vívók, mint egy esztendővel ezelőtt az olimpián.

Jellemző, hogy az olimpián a négy egyéni számban döntőbe került huszonegy versenyző közül mindössze heten szerepeltek ismét a végküzdelemben. A magyarok közül a tokiói döntősök közül csupán Pézsa került ismét a legjobb hat közé. Érdekes, hogy négy évvel ezelőtt, a római olimpia után még a jelenleginél is rosszabbul szerepeltek vívóink. Torinóban 1961-ben egyetlen világbajnokságot sem nyert csapatunk. Most viszont az olimpiai csapatmérkőzésen a világ élvonalába tört Nemere világbajnoki címet szerzett és egy ezüst-, egy bronzérmükkel kielégítően szerepeltek kardvívóink is. Igaz, a ragyogó formában vívó Pawlowski elhódította tőlük az egyéni elsőséget, a csapatversenyben pedig a zsűri részrehajlása fosztotta meg a jó eredménytől a magyar válogatottat, de a külföldi és a magyar szakemberek véleménye szerint is ezen a VB-n a magyar kardcsapat volt a legkiegyensúlyozottabb. Magyarország rendelkezik a legtöbb klasszis kardvívóval, akik közül bármelyik világbajnok lehet.

A lengyel Pawlowski egyébként a világbajnokság egyik legnagyobb meglepetését okoz-

ta. Eddig tízenkétszer szerepelt a világbajnokság, vagy az olimpia döntőjében és most szerzett másodszer egyéni bajnokságot. Érdekes, hogy az első aranyérmét is Párizsban nyerte — akkor Kárpáttal szemben.

— Tudtam — mondta —, hogy néhány versenyzőnk: Zablocki, Zub, Piatkowski hiányában nem nyerhetünk csapatbajnokságot. Ezért arra gondoltam, hogy az egyéni versenyre megyek rá. Önbizalmat adott, hogy nyolc esztendővel ezelőtt Párizsban már sikerült győzőm.

A kardcsapat-mérkőzésekről ez volt Pawlowski véleménye:

— A francia Tournon bennünket is többször sújtott téves ítéleteivel, a magyarok ellen pedig még csak tetézte hibáit. Nagyon sajnálom, hogy Magyarországot válogatottja nem jutott tovább, mert véleményem szerint mindegyik versenyző kitűnő formában volt és meggyőződésem, ha a magyar együttes bekerül a döntőbe, akkor az első helyet nem lehetett volna elvenni tőle.

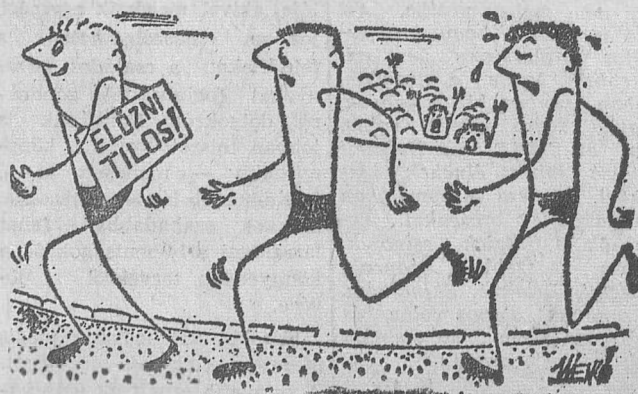
Az idei világbajnokságon a Szovjetunió vívói érték el a legjobb eredményt, lényegesen jobban szerepeltek a franciák, mint múlt években, előretörték a hollandok, a sájjciak és kardban a japá-

nok. Csalódást okoztak a magyar törvívónők és a magyar párbajtőr-válogatott, a külföldiek közül többet vártak a svédektől, a lengyelektől, az amerikaiaktól és a nyugatnémetektől. A VB-n négy aranyérmét nyert a Szovjetunió kettőt Franciaország, egyet- egyet Lengyelország és Magyarország.

A magyar vívóválogatott szereplését Czvikovszky Ferenc főtítkár így értékelte:

— Helytelen lenne túlságosan borúlátón beszélni az eredményekről. Férfi törvívásban nem várhattunk többet a csapatától, legfeljebb arra számítottunk, hogy valamelyik vívónk bejut az egyéni döntőbe. A női törvívogatott nem állt fel kompetitívul és ez szolgál a gyengébb szereplés mentésére. Az egyéni bajnokságon viszont csapatunk volt gyenge. Ez elsősorban Gábor és B. Nagy rossz formájának tulajdonítható. Az egyéni kardbajnokság eredményével nem vagyunk elégedetlenek, csapatunkat viszont csupán a rosszindulatú zsűri ütötte el a döntőbejutástól. A francia Tournon zsűrielnökségét azért fogadtuk el, mert bízunk sportszerűségében. Sajnos, tévedtünk. Az utóbbi években a nemzetközi kardversenyeken már túlságosan sok az egyéni manőverezés — fejezte be Czvikovszky Ferenc.

MEGLEPŐ TÁBLA

Színház Képzőművészet zene Irodalom Film

Változás

Társaságban beszélgetünk, hogyan lehetne jobban kijönni a fizetésből. Az egyik férfi, nem ismertem eddig, megszólal:

— En igazán nem panaszkodhatom. Elseje óta legalább 600 forinttal többem van.

Amulunk, ez hogy lehet?

— Tessék csak utánaszámolni — mondja azonban ő. — Údvaroltam egy lánynak. Hetenként egyszer színház, persze vacsorával, az legalább 200, s legalább egyszer vacsora, ugye, vendéglőben, szerényen 100. Vasárnaponként mozi, szélesvásznú, 64, eszpresszó minimum 40. Néha virág, az 50. Bonbon, egyéb figyelmesség szerényen számítva 100, mint egy krajcár. Taxi-ra is gondolni kell. Mondom, legalább 600 forintot tett ki. Ez most már megmarad. Nincs színház!, nincs mozi, cukrászda! Nincs konyakos meggy, virág, taxi!

— Szakitottak? — kérdezem részvevőben.

— Nem. Feleségül vettem.

Felesleges

Szép esetet mondott el gyakorlatából egy pedagógus. Valamelyik tanítványa ellenőrzőkönyvébe beírta:

„Pistike értelmes, intelligens fiú, csak túlságosan lekötik a figyelmét a lányok. Kérem a kedves anyukát, járadjon be az iskolába, hogy ezt megbeszéljük, és közösen megoldást találjunk.”

A válaszlévélben ez volt: „Kedves tanító néni! Köszönöm a figyelmeztetést, de nincs értelme bemenem az iskolába, mert ugyanez a probléma a pápájával is.”

Zebra-ügy

Az első:

Tom, óvodás barátom összevezett kebelbarátjával, Matyival.

— En nem is játszom vele, mert hülye. Azt mondja, hogy a zebra az egy állat.

Afrikai dobok

JEGYZETEK A GHANAI MŰVÉSZEGYÜTTESRŐL

Mozdulatlan, meleg afrikai este. A Kulich Gyula téren, ghanai vendégeink a szabad-téri színpadon otthon éreztették magukat. Persze, a levegő szétterülő nyugalma és csendje csak addig tartott, amíg megszólaltak a dobok.

Ezek az afrikai dobok... Van köztük, amelyek hasonló a mi szimfonikus zenekrainkban használatos ütődobhoz. Van olyan formájú, mint amilyen, mondjuk, a negyvennyolc-negyvenkilences szabadságharc pirossapkás honvédeit tüzelte csatára. A legkülönbözőbb alakú, nagyságú dobok, egyszerűen tenyérral ütők őket (ez adja a legárnyaltabb ritmust), vagy pedig amolyan kisebb pólóüttővel vernek ki kopogó ritmusokat. Lényeg az, hogy nem egy dob szól, hanem mindig egyszerre több. Innen a semmihez nem hasonlítható hatás: egyszerre szólnak, de nem azonos ritmusban, hanem több ritmussal, poliritmikus dob nyelven, s több változatú hangon, a mely dübörgéstől a magas hangú, száraz kopogásig. Mindenki hallott már afrikai dobokat, ha másutt nem, a filmről; de így, közvetlen közelből, a hatás lenyűgöző.

„Afrika ritmusa” — ez volt a címe a műsornak. A dobok, és a hozzájuk csatlakozó egyéb ütőhangszerek, mint például a szüntelenül, makacs ostinato-ban ütögetett kolomp, vagy a sándarabszerű, éles hangot adó alkalmatosságok, valamennyi műsorszámot végigkísérték. Mondhatni, hogy tánchoz, mozgáshoz melodikus hangszer nem is járult; a tánchoz csak ritmust adtak a dobok, hangos ütők, amelyeknek végtelenbe nyúló, szakadatlanul ismételt képletei nem csekély idegfeszültséget teremtettek: ebbe bele kellet születni. Az öttagú bambuszfüvola-együttes a közjátékok, a dobszót-táncot bevezető funkciót látta el. Érdekes módon, több szólamú játékokat, megharmonizált dallamokat hallottunk tőlük, mint ahogy az énekkar a „Szerelem és imádság dalai”-ban szintén hasonló technikát használt.

Itt már elérkeztünk a Ghanai Művészegyüttes sokatmondó lényegéhez. A lényeg: újat kezdeményező fiatal művésztársulattal találkozunk, amely éppen ezért más, mint az eddig ismert afrikai

együttesek. Ósi népszokásokban gyökerezik egész lét-alapjuk, nem tudnak, nem is akarnak elszakadni a Ghanában ma is elevenen élő folklórtól, a dobok köteleznek — ám mégis világosan felismerhető törekvéseikben, a függetlenné vált, szellemileg, műveltség tekintetében fölemelkedő Ghanai Köztársaság új fiainak korszerű igyekezetére, amely a nép táncát, zenéjét, színjátását valamilyen magasabb szinten összegezi. Ennek a tudományos igényű mozgalomnak Ghanában kiváló gazdája van: maga dr. Kwame Nkrumah köztársasági elnök, aki egyben az accrai egyetem rektora is. Ő alapította az Afrikai Tudományos Intézetet, s ehhez csatlakozik a Zene-, Tánc- és Színházművészeti Iskola. Az együttes tagjai ennek az iskolának növendékei közül kerültek ki, vagyis egyetemisták. A Ghanai Nemzeti Együttes hivatásos alapon működik, Joseph T. Yamkah igazgatóval az élén. A megteremtett, kedvező körülmények közt tag tere nyílik a fiatal művészcsoportnak a további fejlődésre, s biztosak vagyunk benne, hogy évről évre mindjobban leszűrődik a sajátos afrikai művészetnek az a kifejezési formája, amelyről máris igen figyelmet keltő képet adtak

Mint sajátosság, fölöttébb megragadta a közönséget például a „Dagbani táncszvit”, érdekes mozgás-anyagával (ingaszzerűen forduló-visszaforduló körözekek), és színpadra rendezésével is kitűnt. A koreográfus, Albert Mawere Opoku, a „Sohu” nevű kultikus táncot is úgy állította a nézők elé, hogy az semmit sem veszített sodró erejéből. A „Lobi” munka- és örömtáncában igazán kedvünk telt; ebben különösen benne volt a mai Ghana fiataljainak lendülete. Szinte modern hatást vegyített a műsorba a három „High Life” variáció, amelyben a Calypso-táncal rokon mozdulatnyelv vidám humorba oldódik. Ne feledkezzünk meg a Ghana számos vidékét bemutató jelmezek tervezőjéről, Margaret Agemanról — ezek az élénk, rendkívül változatos színskálájú, de mindig izléses ruhák fontos kiegészítői voltak az élménynek.

A filmvilág nagy eseménye: a moszkvai fesztivál

A Kreml kongresszusi palotájában Romanov miniszter, a filmművészeti állami bizottság elnöke ünnepi külsőségek között nyitotta meg hétfőn a filmvilág idei nagy művészeti eseményét: a negyedik moszkvai filmfesztivált.

Az első napon A katoná apja című grúz-szovjet film nyitotta meg a fesztivált, és ezen az estén került a közönség és a zsűri elé Sofia Loren és Marcello Mastroianni Házaság olasz mórá című színes olasz-francia filmje, Vittoria De Sica rendezésében. Milyen filmek szerepelnek még a fesztiválon? A magyar filmművészetet Fábri Zoltán alkotása, a Hűz óra, a bolgár a Bula, az NDK-t a Werner Holt kalandja, Csehszlovákiát a Merénylet, Jugoszláviát a Virovitici sziget Prometheusa című filmek képviselik. A fesztivál programján olvassuk az olasz Elmentek a katonák után, a mexikói Fekete szél, a nyugatnémet Tamás bátyja kunyhója, az angol Kedves, az indiai Dosti, a japán

A gyermekek kéz a kézben, az argentin Virágkiállítás, a francia Ególt a fejünk felett című filmek bemutatóját. A vendéglátók a nyitó akkord szovjet-grúz filmalkotásán kívül Bondarczuk nagy érdeklődéssel várt művel, Tolsztoj Háború és békéjének filmváltozatával, valamint Beljajev és Leonov úrutazásáról készült Repülés című kisfilmmel vesznek részt a fesztiválon.

A játékkönyvek nemzetközi zsűrijének elnöke Sz. A. Geraszimov, a zsűri tagjai többi között a világhírű francia filmszillag, Marina Vlady, Várkonyi Zoltán, az indiai Radzs Kapur.

A magyar küldöttséget Papp Sándor, a Művelődésiügyi Minisztérium filmfőigazgatója, Fábri Zoltán, Köllő Miklós, Páger Antal, valamint Dócsai István, a Hungarofilm igazgatója és Halász Judit színművész képviseli. A fesztivál második hetében érkezik Moszkvába Csöke József, aki a benevezett magyar rövidfilm, a Margitka rendezője.

Újszerű, látványos díszletek készülnek

AZ EMBER TRAGÉDIÁJA SZEGEDI SZABADTÉRI ELŐADÁSÁHOZ

A szegedi szabadtéri játékokon az idén július 31-én, augusztus 6-án és 8-án adják Madách Imre Az ember tragédiája című alkotását. Az előadások színhelyén, a Dóm téren már megkezdték a Bakó József által tervezett díszletek összeállítását. A templom előtti alapszínpad mellé három és fél ezer méternyi fénycső felhasználásával két oldalt tíz méter magas emelvényeket, mellékszínpadokat készítették. Ezekről

középre lejtő lépcsőrendszert építenek. A darabban még a teret övező egyetemi épületek tetőteraszán is díszleteket helyeznek majd el. Az színpadot így az eredetnek háromszorosára, mintegy 160 méterre szélesítik.

Az előkészületeket irányító Bakó József a következőket mondotta:

— Nem célunk a mindenáron való látványosság. Mégsem titkolom, hogy valóban látványos előadás színpadra

állítását tervezzük, rengeteg szereplővel, monumentális díszletekkel, jó néhány érdekes szcenikai effektussal, sokfajta világitási eljárással alkalmazásával. Amennyire csak lehet, figyelembe vesszük a Dóm tér adottságait. Szeretnénk adunk a templomnak is. Minden egyes jelenetnél például vetíteni fogunk a templom elé feszített 70 méteres hálóra. Így szinte lebegve jelenik majd meg az egyes korok szellemét idéző kép. Mögötte ugyanakkor elmosódva látszik majd a templom márvány díszítésű, csipkés homlokzata is. A színpadon viszonylag kevés, de nagy, öt-hat méteres díszletelemeket kívánunk alkalmazni. A tudás és az örök élet fája a nézők előtt nyílt színen emelkedik majd fel 6 méteres nagyságúra.

A díszlettervező a továbbiakban elmondotta, hogy a Tragédia egyes képeinél különböző színűre kívánják „megfesteni” a színpad fölötti eget. Például az egyiptomi színnel sárga, Athénál kéék, Párizsnál vörös lesz a színpad fölötti tér, ahol a levegőt olyan anyaggal telítik, amely visszaveri a különböző színű fény sugarakat. Az igen látványosnak ígérkező előadáson a főszereplőkkel együtt mintegy ezer közreműködő lép majd színpadra a kórus, a zenekar, a balettkar és a statisztéria tagjaként.

Televíziós-játékfilm alkotóinak találkozója

A Magyar Televízió Szabadság-hegyi stúdiójában megkezdődött a népi demokratikus országok televíziós-játékfilm-alkotóinak találkozója. Negyedézeren kerül sor ilyen jellegű összejövetelekre, tavaly Moszkvában a nagyjátékfilm-alkotók Budapestén az első filmes rendezők, Berlinben pedig a televíziós szakosztályok találkoztak egymással.

A budapesti találkozón hét ország — Bulgária, Csehszlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, a Német Demokratikus Köztársaság, a Szovjetunió és Magyarország — küldöttségei mutatják be legújabb televíziós játékok és riportfilmjeiket. Az első napon a csehszlovák küldöttség vetítette három filmjét a Volt egyszer egy jövő című riport-tv-játékot, utána A pénz című Capek-mű televíziós változatát, majd egy ma játszódó csehszlovák társadalmi drámát, a Kisgidák, nyissátok ki...! című alkotást. A résztvevő országok küldöttségei dramaturgokból, kritikusokból és rendezőkből állnak. A találkozó célja, hogy a filmek bemutatása után megbeszéljék a műfajt, és az esztétikai problémákat.

Az idei vita fő témája a filmművészet és a televízió, azaz, hogy miben különbözik a tv-játék és tv-film a moziban vetítésre kerülő filmekről.

Az ellenfelek

A közeli parkban beszélgetek először. Bercely botra taszkodva érkezett, lassú, kimért léptekkel. Zsebkezdőt vett elő és azt terítette le a padra, mielőtt leült volna. Botja csontfogantyújára fektette tenyerét és maga elé bámult. Szomszédja szintén öregember volt. Csakhogy egészen más szabású, mint az, aki most érkezett. Malinának soha nem jutott volna az eszébe, hogy zsebkezdőt terítsen a padra, legfeljebb ráfűjt a deszkára, miközben hűsös, vastag orra megremegett és elvörösödött a lehajlás közben. Azután botja sem volt. Megfigyelte, hogy csontból faragott kutyafej képezte a bot fogóját, s bizonyisten, ez az előkelőség jelvényének tűnt szomszédja kezében. Bercely öltözéke régmódi volt, kopottas, de a fehér porcelánadrágjának éle szinte hasította a levegőt. Malina odaszólt:

— Nekünk már minden tavasz ajándék.

Bercely hűmögött valamit, de oda sem fordult a másikhoz.

— Azt hiszem, mi egy házban lakunk.

— Valóban? Malina közelebb ült Bercelyhez.

— Ön a másodikon lakik, én a harmadikon. A múltkor együtt mentünk fel a liften.

Hallgatás volt a felelet. Malina azt hitte, hogy téved és azért hozátette:

— A tizenben lakik, ugye? Szomszédja levette kezét a bot gombjáról, lesimította nadrágja ráncait, majd hűvös udvarias hangszíval választott.

— Bocsásson meg, de nagyon magányosan élek, amellyel szórakozott is vagyok, alig tudom megjegyezni a lakók arcát.

Visszasüppedt volna a hallgatásba, Malina azonban ügyet sem vetett szomszédja tartózkodó viselkedésére. Tovább faggatta:

— Maga is nyugdíjas? Bercely ajka megrándult.

— Mondjuk.

A tömzsi, hűsös öregember elmosolyodott.

— Tudok én magáról mindent, tanár úr.

Bercely vállá hirtelen öszszeszárdult, mintha áramütés érte volna.

— Akkor mit kérdezősködik?!

Némán ültek egymás mellett. Bercely merev arckifejezéssel figyelte a játszóterén ugráló gyerekeket, Malina cipője hegyével a kavicsokat rugdalta, s amikor egy labda véletlenül odagurult, vidáman rúgta oda a szaladó fiúhoz.

— No, fogd meg, öcskös! Délben a tanár úr felegyenesedett és készült hazá. Malina mellé szegődött.

— Egyfelé vezet az utunk... Csendesen haladtak egymás mellett, aztán benn a házban Malina nyitotta a liftajtót és előretekelték társát:

— Parancsoljon.

Bercely, amíg elindult a lift, arra gondolt, hogy talán nagyon is tartózkodó volt ezzel az emberrel szemben. Így most ő kérdezte:

— Maga is egyedül él? Malina mosolygott.

— Ó, nem, fiammal és két unokámmal.

A lift felért, és a tanár búcsúzott. Amikor már félig kinn volt, utóérté Malina hangja:

— Tanár úr, tud sakkozni? A szakár öregember felvonta a szemöldökét.

— Valamikor meglehetősen jó játékos voltam.

Malina rávágta:

— En is.

Az ajtó becsukódott, pedig Malina úgy hallotta, mintha a tanár valamit szólna, de nem értette, hogy mit.

Másnap délután sakkasztalával a hóna alatt becsöngetett a második emeletre. Bercely zsinór, szeszű házikabátban jött ki, kicsit álmosan pillantott rá, talán a szunyókálásban zavarta meg.

— Tessék.

Malina vidáman köszöntötte.

— Jötem, hogy összemérjük az erőnket.

Bercely egy pillanatig tündö-

dött, hogy beengedje-e látogatóját, aztán vállalt vont.

— Ha mindenképpen ki akar kapni tőlem.

Malina megzörgette a sakkfigurákat a dobozában.

— Engem szeretne megverni? Abból bizony nem eszik! Így mentek be vitatkozva a szobába, ahol temérdek könyv sorakozott a polcokon, a bárszónnyal fedett heverő felett török szőnyeg takarta el a falat, a széles lábú barokk asztal felett fényes levelű fűge állt színes cserépben. A sakkasztalt a zsúrasztalra tették, és beülték a mélyöblű fotelokba.

Malina, miközben rakosgatta a figurákat, megkérdezte:

— Mióta nem tanít?

A tanár kezébe vett egy bábut és azt forgatta.

— Ide figyeljen Malina úr, játék közben nem szeretek beszélgetni.

A harmadik emeleti öregember megsértődött, s kezdte szépen rendre viszarakni a figurákat a dobozba.

— Mit csinál? — szólt a tanár mentegetőzve. — Nem szeretem volna megsértetni. Higgye el, nincs értelme a régi dolgokat felkavarni. A maguk rendszerre... Hm, kitétek az egyetemről, mert reakciónak tartották. Mit akar még tudni?

Malina abbahagyta az elrakodást. Mégsem kezdte el játszani. Hanem késő estig beszélgettek. A sakkasztal lenn maradt Bercelynél, s megállapodtak, hogy másnap délután lejátszzák majd a partit.

Ettől kezdve mindennap találkoztak. Malina, amikor becsöngetett, az ajtót nyitó tanárt így üdvözölte:

— Jöttem, hogy megverjem az osztályellenséget!

Harsányan nevetett ezen, s a tanár minden alkalommal mérgesen pillantott rá.

Mind a ketten elég jól sakkoztak, Bercely valaha a Nemzeti Kaszinóban játszott, Malina pedig a munkasothonban. Amikor elég jó barátságba jutottak, akkor vén reakciónak, s öreg bolsivak neveztek egymást játék közben.

Sokszor szenvedélyes hangon vitatkozva tologatták a figurákat. Egymásnak ugrottak a hatvánnyeg kockán, mivel esztendeik száma még ennél is több volt, Malina nyomdász volt, és kiderült, hogy a tanár úr közgazdasági tankönyvét éppen ő szedte valaha az Egyetemi Nyomdában. El is kérte a könyvet, hogy elolvassa, aztán vitatkozott Bercelyvel, hogy nézetei milyen ósdiak. A tanár csipősen felelt az egykori nyomdász szavaira, s kérdőre vont, miért nem lehet ezt vagy azt kapni az üzletekben.

Gyakran fordult elő, hogy Malina dühöngve, mérgesen távozott a tanár lakásáról, de azért másnap újra és újra megjelent a sakkasztalával. Egy alkalommal Malina panaszkodni kezdett unokáira, hogy azok tiszteletlenül bántak ve-

le, az öreg harccsal. A tanár

együttérzően bólogatott, aztán némi kárörömmel így szólt:

— Látja kedves Malina úr, maga az ukrán fehérgárdisták ellen harcolt, én Galiciában a közös osztrák-magyar huszonhatodik csapatostennél. Magának vörös csillag rendje van, nekem meg Károly csapatkeresztm. Magát a Csillagba zárták Szegedre a régi világban, engem meg Kistarcsára az új világban. Most maga is vén totykos lett, meg én is.

Malina elsápadt Bercely szavaira. Indulattal sópörte be a bábut a dobozba.

— Nagyon téved! Tudja, mi a különbség köztünk? Én akár holnap reggel is kimennék a barikádra, ha kell, de kedves professzor úr, önrol ezt nem tétélezem fel. Nekem van miért harcolnom...

Amikor Bercely magára maradt, odament a konyhaablakhoz, és felnézett a harmadikra, mintha Malinát keresné. Már esztendők óta zárkózott, mogorva vénember lett, aki nem nagyon törődött a mások véleményével. Ezt a Malinát valahogy mégis megkedvelte. Igaz is. Mire volna ő jó? Indulata csak arra viszl, hogy olykor szidja a tejcsernokost, meg a gyerekeket, akik nem hagyják a téren nyugodtan üldögelni. De ez a Malina, ettől kitelik, hogy puskát vegyen a vállára, s ez cseppet sem volna neveléses.

Másnap folytatták a sakkjátékukat, de már egyikük sem tért vissza erre a témára.

A bűncselekmény oka: az ellenőrzés hiánya

A Fővárosi Bíróság elnökének nyilatkozata a közvagyon elleni bűncselekményekről, a büntetések mérvéről és a feljelentési kötelezettségről

A társadalmi tulajdon elleni bűncselekmények számának alakulásáról, a bíróságok munkájának néhány tapasztalatáról nyilatkozott dr. Patkós Lajos, a Fővárosi Bíróság elnöke az MTI munkatársának. Elmondotta, hogy az elmúlt évben a főváros területén működő bíróságoknál 3560 személyt ítéltek el társadalmi tulajdon elleni bűntettek miatt és a bíróságok megállapított kár összesen 14 millió forintot tett ki. A statisztikai adatok szerint a közvagyon dezmálóinak száma némileg emelkedett, az okozott kár összege azonban 6 millió forinttal csökkent. A nagyobb károkozás ma már ritkábban fordul elő, s a bírói gyakorlatban — szerencsére — fehér holló számba megy a 200 000 forintnál nagyobb kárt okozó visszaélés.

A figyelmeztetés: Néhány helyen felelős posztokra állítanak olyanokat, akik magatartásukkal, előéletükkel csöppet sem szolgáltak rá az előlegezett bizalomra. Az egyik húspanamában részt vett KÖZÉRT-pénztáros a tárgyaláson egyenesen azzal dicsekedett, hogy a blokkolásnál elkövetett visszaélésekben nagy a gyakorlata, mert előző ügyében is emiatt büntették meg. Az is előfordult, hogy hasonló múlttal rendelkező személyt boltvezetéssel bízták meg.

Gyakran bűncselekmény forrása a funkcióhalmaz, az egymást kiegészítő, illetve ellenőrző beosztások egy kézben egyesítése. A legjellemzőbb erre a VI. kerületi Lakáskarbantartó Ktsz. esete, ahol László Tamás, a padlóburkoló és parkettarészt vezetője egyszemélyben volt a megrendelések felvevője, a költségvetés elkészítője, a kivitelezési szerződés megkötője, a levelezés lebonyolítója, az anyagbeszerző, sőt a munkások béreinek megállapítója is. Nem csoda, hogy a csoportvezető a ktsz. cégére alatt saját zsebére valóságos magánvállalkozást szervezett és 75 000 forint jogtalan haszonra tett szert.

Hírek

Meghalt Adlei Stevenson

Adlei Stevenson, az Egyesült Államok ENSZ-küldöttségének vezetője, Londonban elhunyt. A 65 éves Stevenson, aki 1952-ben és 1956-ban a Demokrata Párt részéről elnökjelölt is volt, a londoni Szent György kórházban halt meg, szívroham következtében. A hírt a londoni amerikai nagykövetség, New Yorkban pedig az amerikai ENSZ-küldöttség tette közzé. A diplomata előzőleg részt vett az ENSZ gazdasági és szociális tanácsának genfi értekezletén, s útját Londonban tárgyalások céljából szakította meg. Utolsó ténykedései közé tartozott, hogy a hét végén megbeszéléseket folytatott Wilson brit miniszterelnökkel és Stewart külügyminiszterrel, főképp a Vietnami kérdésről.

MÉHÉSZTÁBOR SZOMÓDON

A Tatabányai Méhésztársulat három tagja 56 méhcsaláddal megkezdte a vándoroltatást a szomódi határban. Az összegyűjtött mézet az Országos Magyar Méhészeti Szövetkezet szállítja majd a hazai és a külföldi piacokra.

Megnyílt a bécs-budapesti autóbusszjárat

A MÁVAUT Engels téri állomására megérkezett az első Bécs-Budapest menetrend szerinti autóbusszjárat. A két ország kölcsönös megállapodása alapján rendszeres magyar-osztrák autóbusszjáratok indulnak. Az első bécsi járaton dr. Ernet Marhoff udvari tanácsos, az osztrák szövetségi vasutak autóközlekedési szolgálatának vezetője vezetésével közlekedési szakemberekből, valamint az osztrák sajtó, rádió és televízió munkatársaiból álló küldöttség érkezett. A küldöttség fogadására a pályaudvaron megjelentek a magyar autóközlekedés és idegenforgalom vezető képviselői. Hidas György, a KPM autóközlekedési vezérigazgatójának helyettes vezetője elmondotta, hogy 1938 óta ez az első menetrendszerű járat, amely közvetlenül Ausztria és Magyarország között közlekedik. A budapest-bécsi járatral egy időben osztrák, illetve magyar autóbusszok közlekednek Bécs-Siófok, Bécs-Sopron, Bécs-Szombathely, valamint Franz-Siófok között.

Végig a magyar Dunán megkezdődhet a hajózás

Tájékoztató az árvízkarok felméréséről és a segélyek szétosztásáról

A Vöröskereszt székházában ülést tartott az árvízkarok helyreállítására alakult társadalmi bizottság. Rostás István, a Vöröskereszt főtitkára, a bizottság elnöke számolt be a károsultak megsegítésére indított gyűjtés eddigi eredményéről, ismertette a kárfelmérések mérleget.

A tanácsok, a műszaki bizottságok az elmúlt napokban valamennyi érintett településen számba vették a víz által megromlott és használhatatlanná vált épületeket, felmérték a rongálódás mértékét, s egyben meghatározták: milyen építési anyagok, munkások biztosítására van szükség.

A Vöröskereszt családhoz kérdőívet juttat el. A válaszok és a felmérések alapján a helyi operatív bizottságok tesznek javaslatot a segély összegének megállapítására.

Egy évvel elhalasztották a VIT-et

A IX. VIT jelenleg Tampereben üléselő készítő bizottsága úgy döntött, hogy a Világifjúsági Találkozót, amelyet eredetileg júliusban Algírban kellett volna megrendezni, egy évvel elhalasztják — jelenti a DPA tudósítója. A találkozót színhelyét illetően még nem született döntés. A 36 tagú előkészítő bizottság egy külön bizottságot alakított, amely még ebben az évben javaslatot terjeszt elő a jövőre megrendezésre kerülő VIT helyére és idejére vonatkozóan.

Országsszerte köszöntötték a vasutasokat

Az egész országban megünnepelték a XV. vasutasnapot, amelynek egyik kiemelkedő eseménye volt az új vasúti tisztek avatása. Az ünnepélyes avatáson a Szónyi úti sportpályán megjelent dr. Csanádi György közlekedés- és postaügyi miniszter, Rüdönyi Károly közlekedés- és postaügyi miniszterhelyettes, MÁV vezérigazgatója, Szabó Antal, a vasutasszakszervezet főtitkára. A felavatott 270 új vasúti tisztet a MÁV vezérigazgatója üdvözölte. Az ország különböző vasúti csomópontjain szintén ünnepélyesen emlékeztek meg a XV. vasutasnapról.

A segélyezést a nyilvánosság ellenőrzésével kell lebonyolítani

tehát a tanácsoknál három napon át kifüggesztik a segélyezettek névsorát, az összegeket feltüntetésével. A rendelkezésre álló összegeket csak a személyi tulajdonban bekövetkezett károk pótlására szabad felhasználni. Gyorssegélyt azoknak utalnak ki, akiknek erre a mindennapi élet folytatásához, tehát ruhamegújításához, munkaeszközök pótlásához van szükségük. A gyűjtés eredményétől függően határozzák meg, hogy az ingatlanok helyreállításához milyen mértékben tudnak segítséget nyújtani. A bizottság tagjai, képviselői személyesen ellenőrzik az árvízszűjtő megépítésében a felmérés munkát, s a tapasztalatok alapján döntenek az összegek felosztásáról.

Jugoszláviaiban azonban június 5-e óta változatlanul tart a hajózási tilalom

Belgrádnál 13 magyar vontatóhajó és 69 uszály áll, 55 000 tonna áruval. Ahhoz, hogy a tengeri hajók ismét Budapestig hozzassák rakományukat, legalább két métert kell apadnia a Dunának a jugoszláviai területen.

A Vöröskereszt főtitkára az árvízkarosultak megsegítésére indult társadalmi akcióról

Az árvízkarok helyreállításáért, a károsultak megsegítéséért megmozdult az egész társadalom. A segélyakció lebonyolításáról Rostás István, a Vöröskereszt főtitkára, a társadalmi bizottság elnöke a következő tájékoztatót adta: — A segélyakcióban munkafelajánlással és közvetlen pénzfelajánlással lehet részt venni. Az üzemi munkafelajánlásokat a helyi szakszervezetek irányítják és a Szaktanács fogja össze. A leghatékonyabb segítséget természetesen azok a vállalatok nyújtják, amelyek teljesítése hozzájárul a népgazdaságunk további fejlődéséhez, kielégíti az időszzerű szükségleteket. A tsz-tagok munkafelajánlásánál a végzett munka ellenértékét, az üzemekhez hasonlóan, a tsz

„NEMCSAK MAGUNKNAK SZÜLETTÜNK” címmel, Vederes István szegedi mérnök-író, a város egykori főmérnöke, születésének 200. évfordulójára 120 oldalas könyvet készítettek a szegedi nyomdában

23 CENTIMÉTERREL nőttek a japánok. A ma élő 25 éves japánok 23 centiméterrel magasabbak, mint nagypapáik voltak. Az ugrásszerű növekedés sok bonyodalmat okoz. Az iskolákban át kellett alakítani a padokat, a nitigetű Tokió-filmszínházban például 2640 néző elhelyezett már csak 2112-t tudnak elhelyezni. A növekedés oka a középiskolások táplálkozásának megváltozása.

REJTVÉNYSAROK

Vízszintes: 1. Balatonföldváron elkészült vendéglátóipari létesítmény. 14. Nincs benne semmi. 15. A Szajna mellékfolyója. 16. Peru fővárosa (+). 17. Képző. 18. Nyaraló. 19. Tasszítat. 20. F. G. 21. Konok. 23. Szokatlan. 24. Kiváló karmester. 26. Építőállványozás tartozéka. 27. Spanyol város. 29. Oldódás, sejtbeomlás. 31. E. F. 32. Zenekar tagja. 33. Ráhág. 34. Perzsa volt a neve. 36. Folyó a Kárpátokban. 37. Z. R. 38. Tengeri emlős. 39. Rövid összefoglalás. 41. LEE. 42. S. N. 43. Kifürkész. 44. Francia író (George, 1804-76). 45. A hosszabbik utat választja. 46. Altagondozó feladata. 48. R. E. 50. Fátyolos lesz a hangja. 51. Hajtóka. 52. Elpáhol. 54. A robbanómotor egyik munkateme. 56. Működik, termel. 57. Kézírszerszám. 58. C. F. 59. Öszülő. 60. Egészségügyi intézmény rövid neve. 61. A Balaton vízvezetője. 62. Ipari termék. 63. Nagy vonalakban ismert. 65. Üzemanyagtartály. 66. LIM. 67. ... Cajal. Nobel-díjas spanyol orvos (1852-1934). 68. A tévé egyik népszerű bábfigurája (Baba). 69. E. R. 70. Többszörös gépiróbnajnok (Klára). 71. Kárpátukrajnai festőművész (Gyula, 1880-1949). 72. Az itt létesített KISZ-táborban 2000 fiatal helyeznek el.

Függőleges: 1. Kedvezményes üdültetési forma. 2. Eltes. 3. ZEG. 4. Nagy költőnk névbetűl. 5. Konok. 6. Bora világhírű. 7. Izomkötő szalag. 8. Északnyugat, röv. 9. Némvás. 10. Feltelet a KRESZ szigorúan előírja. 11. Sírásra készlet. 12. Nem amarra. 13. Itt létesült majd gyermeküdülő. 18. A csatló tűzhely védelmező a római mitológiában. 19. A törpék országának neve Swift „Gulliver utazásai” c. regényében. 21. Massenet operája. 22. A vasutasszakszervezet létesítménye Szántódon, amelyre tel-

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39
40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52
53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65
66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78
79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91
92	93	94	95	96	97	98	99	100	101	102	103	104

jesen felújítottak. 24. Felöltő. 25. Műszál. 28. Filmszilag (Sophia). 30. Vázlatok (-). 35. Sakkbajnok (István). 37. Muzsikál. 39. Előás. 40. Súlyemelő (Győző). 41. Férfinév. 44. Ömögolyócska. 46. Etelt találnak rajta. 47. Balatoni furdóhely, ahol az épitőmunkások és vasutasok üdülője újalakítva várja a SZOT-beutalakat. 49. Híres nyomdász. 50. Fél. 51. Dohányzik. 53. Üreg. 55. Körzet, kijeltes szerint. 58. Madár. 60. Domboruan vésett ékkő (+). 61. Jugoszláv város. 63. Ruhát készít. 64. Kemény, hideg tél jelzője. 65. Kossuth-díjas akadémikus (Imre). 67. Fogaival örül. 68. Képes rá. 70. M. O. 71. V. E. Határidő: augusztus 10. Megfejtendő: vízszintes 1, 72, függőleges 1, 13, 27, 47.

HIRADÓ

(SAJTOSZEMLE)

Szerkesztő: a szerkesztő bizottság

Kiadja: az Igazságügyminisztérium Bv. Országos Parancsnoksága Budapest, V., Steindl utca 8.

Szklra Lapnyomda Budapest